

sed serere. Tanta est enī vetustatis cōsuetudo et etiam cōfessa plerisq; victia placeāt: dū magis pulcro habet exolutū codices q̄ emendatos. Quapropter o frātres dilectissimi vnicum nobilitatē et hūilitatis exemplar p flabello calathis spōtellusq; munusculis monachorū. spīritalia hec māsura dona suscipite. ac beatum iob q̄ adhuc apud latios iacebat in stercore, et vermbū scatebat errorū: in tegrū immaculatūq; gaudete. Quō. n. post probationē atq; victoriā duplicitia sunt ei vniuersa reddita. ita ego in lingua nostra vt audacter loquar feci euz habere q̄ amiserat. Igit et nos et vnu quēq; lectorē solita pfatione cōmoneo et in principijs librop; eadē semp anne ctens rogo vt vbiq; sp̄ pcedentes vir gulas videritis. sciat is ea que subiecta sunt in hebraicis voluminib; nō haberit. Porro vbi stelle imago p̄fulserit: ex hebreo in sermone nō addita sunt. Nec nō et illa q̄ haberit videbanū et ita corru p̄ta erant vt sensum legent: ibi tolleret oratib; vobis magno labore correxi. magis vtile quid ex odio meo ecclesijs xp̄i venturū ratus q̄ ex alioz negocio.

Incipit argumentū in librū Job.

In terra quidē habitasse iob p̄sidi in finib; idumeæ et arabie. et erat ei ante nomen iobab. Et accepit vrore era; bissam. et genuit filiū querocauit ennō. Erat autem ip̄e filius quidem careth de esa filijs filius: de matre vero losta. ita vt sit quintus ab abraā. Et hi sunt reges q̄ regnauerūt in edom. in qua et ipse regnauit sed prim⁹ in ea regnauit balach filius beor. et nomen eiusdē ciuitatis nachaba. Post hūc aut̄ balach. Post eū iobab qui vocatur iob. Post iob aut̄ eusram. qui erat dur ex iherusalem regione. Et post illuz regnauit adar filius beath. qui excidit madian in campo moab et nomen ciuitatis eius cheheauth.

Explicit argumentum.

Incipit liber Job. Capitulū I

Ir erat inter

v

ra hus noīe iob. Et erat vir ille simplex et rectus ac timēs deū et recedens a malo. Natiq; sunt ei septē filij et tres filie. Et fuit possessio eius septē milia ouium: et tria milia camelop;: quingēta q̄zi iuga boū. et quingēte asine: ac familiā multa nimis. Eratq; vir ille magn⁹ inter oēs orientales. Et ibant filij eius et faciebāt cōiuia p domos. vnuſq; in die suo. Et mitteres vocabant tres sorores suas vt comederet et biberent cū eis. Cunq; in orbem transiſſent di es cōiuij. mittebat ad eos iob et sacrificabat illos: cōsurgensq; diluculo oferebat holocausta p singulos. Dicebat enī. Ne forte peccauerint filij mei. et benedixerint deo in cordib; suis. Sic faciebat iob cunctis dieb;. Quadā antē die cum venissent filij dei ut assisterent coram domino affuit inter eos et iaz sathan. Cui dixit dominus. Unde venis. Qui respondens ait. Circūi terrā et perambulaui eam. Dicit q̄ dñs ad eū. Numquid considerasti seruum meum. Job q̄ nō sit ei similis in terra homo simplex et rectus ac timēs deum. et recedens a malo? Cui respondens sathan ait. Numquid frustra iob timet deum? Nonne tu vallasti eum ac domū eius. vniuersamq; substantiam eius per circūmitū? Operibus manū eius bene diristi et possessio eius creuit in terra. Sed extende paululum manū tuam. et tange cuncta que possidet. nisi in faciem benedixerit tibi. Dirit ergo dñs ad sathan. Ecce vniuersa que habet in manu tua sunt: tantum in eum ne extēdas manū tuam. Egressusq; est sathan a facie dñi. Cum autem quadam die filij et filie eius comederet et biberet vinum in domo fratris sui. primogeniti: nuncius venit ad iob q̄ diceret. Boues arabāt. et asine pascabantur iuxta eos.

et irruerunt sabei. tulex et oia. et pueros
perussurū gladio: et euasi ego sol: ut nū
ciarē tibi. Cūq; adhuc ille loqref: venit
alter et dixit. Ignis dei cecidit e celo: et ta
ctas oues: puerosq; columpsit. et effus
gi ego sol: ut nūciarē tibi. H; et adhuc
illo loquēte: venit ali? et dixit. Chaldei
fecerunt tres turmas et invaserunt came
los et tulerunt eos: necnō et pueros perus
serunt gladio: et ego fugi sol: ut nuncia
re tibi. Adhuc loquebas ille: et ecce ali?
intravit et dixit. Filii tuis: et filiab; re
scētib; et bibentib; vīnu in domo fratris
sui primogeniti. repete vētē vēhemētē
irruit a regione teletti et cōcussit quat
tuor angulos dom?: q̄ corrūes opprescit
liberos tuos. et mortui sunt. et effugi
ego sol: ut nūciarē tibi. Tūc surrexit
job et scidit vēsumeta sua. et tonso capite
corrūes i terrā: adorauit et dixit. Nūd?
egressus sum de vtero mīs mee: et nu
dus renētar illuc. Dñs dedit: dñs ab
stulit. sicut dño placuit ita factum est.
sit nomē domini benedictū. In oībus
his n̄ peccauit job labijs suis: neq; stul
tū qd cōtra dñm locutus est. II

Factū est aut cū quadā die venis
nisset qz sathan inter eos. et sta
ret in cōspectu ei?: ut diceret dñs ad sa
than. Tuū venis? Qui rñdens ait. Cir
cumiū terrā et pambulaui ea. Et vixit
dñs ad sathan. Nunq; cōsiderasti ser
uum meū job q̄ nō fit ei similis in ter
ra vir simplex et rectus ac timēs dñm et
recedens a malo. et adhuc retinēs in
nocentiā. Tu aut p̄movisti me adver
sus eū ut affligerē eum frustra. Qui rñ
dens sathā ait. Hellē, p pelle. et cūcta q̄
habet hō dabit. p aia sua. Alioquin mit
te manū tuā et tāge os ei? et carnē et tūc
videbis q̄ in facie benedicat tibi. Dixit
ergo dñs ad sathan. Ecce in manu tua
est: vēruntū aiaz illius serua. Egressus
igī sathan a facie dñi p̄cussit job vlcē
re pessimo: a plāta pedis vscq; ad verticē
eius. q̄ testa sanie radebat: sedēs in ster
quilino. Dixit aut illi v̄x: sua. Adhuc

tu p̄manes in simplicitate tua? Bene
dic deo et morere. q̄ ait ad illam: quasi
vna de stultis mulierib; locuta es. Si
bona suscepim? de manu p̄m. mala q̄re
nō sustineam? In oīb; his n̄ peccauit
job labijs suis. Igī audientes tres a
mici job omne mīlū qd accidisset ei: ve
nerunt singuli de loco suo: eliphā ih
manites. et baldath suites et sophar naa
mathites. Cōdixerat enī ut piter veni
entes visitaret eū et cōsolarentur. Lū
q; eleuassent. pcul oculos suos non co
gnoverunt eum. Et exclamantes piora
uerū scissisq; vestib; sparserunt puluerē
sup caput suū in celū. Et sederunt cum
eo in terra septē dieb; et septē noctib;
et nemo loquebas ei verbi. Cidebant
enim dolorē esse vēhemētē. III

Ost̄ tec aperuit job os suū: et
p̄ maledicti diei sui. et locut est.
Vereat dies in q̄ natus sum.
et nox in q̄ dictū est: p̄ceptus est homo
Dies illa vētak in tenebras. Nō requi
rat eū deus desup: et nō illustref lumis
ne. Obscurēt eū tenebre et vmbra mor
tis. Occupet eū caligo: et inuoluaf ama
ritudine. Noctē illā tenebrosus turlu
possideat. Nō p̄putet in dieb; anni nec
numeref in mensibus. Sit nor illa so
litaria: nec laude digna. Maledicant ei
qui maledicūt diei qui parati sunt su
scitare leuiathā. Obtenebrent stelle ca
ligine eius. Expectet lucē et nō videat.
nec ortū surgēt aurore. q̄ nō cōclusit
ostia ventris. qui portauit me. nec ab
stulit mala ab oculis meis. quare nō in
vulua mortuus sum egressus ex vtero
nō statim perti. quare except⁹ genubus
cur lactatus vberib; Nūc enī dormiēs
silerē et somno meo requiescerē cū regi
bus et cōsulib; terre. qui edificat sibi so
litudines: aut cū principib; q̄ possident
aurū. et replent domos suas argento.
Aut sicut alvriū absconditū nō subsi
stere. vel q̄ cōceptū nō videbit lucē. Ibi
impij cessauerūt a tumultu. et ibi reque
uet fessi roborē: et quondā vincit piter
sine molestia. Nō audiet vocē exactor⁹

Job

Parvus et magnus ibi suntr seru? libet a dño. Quare misero data est letx: et vita his q̄ in amaritudine aie sūt. Qui expectat mortē et nō venit. q̄i effodiētes thesaurū: gaudētq̄ vehemēter cū inueniēt sepulcrū. Ulro cui? abscondita ē via et circūdedit eū deus tenebris. Absq̄ comedā suspiro. et q̄i inuidātes aque sic rugit? meus: qz timor quē timebā eue nit mihi. et q̄o verebar accidit. Nōne dis simulaui. Nōne filui. Nōne quieui. Et venit super me indignatio.

III

Espondēs aut̄ eliphac thematis dixit. Si ceperimus loqui tibi forſitā mole te accipies. H̄ceptū sermōez tenere q̄s poterit. Ecce docuisti multos et manus lassas rotasti. Clacillātes p̄firmauet̄ sermones tui et genua tremētia p̄fortasti. Nūc aut̄ venit sup te plaga et defecisti: tetigit te et conturbat̄ es. Ubi timoz tu? fortitudo tua et potētia tua. et p̄fectio viap̄ tuarū. Recordare obsecro te. quis vñquā in nocens perijt: aut q̄i recti teleti sunt: Quinpotius vidi eos qui opant iniquitatē et semināt dolores et merūt eos. fāte deo perisse: et spūire eius esse cōsumptos. Rugitus leonis et vor leene: et dētes catulorū leonū contriti sunt. Tigris perijt eo q̄ nō h̄bet predā: et catuli leonis dissipati sūt. Horro ad me dictū est: vñ abscōditū: et q̄i furtive sūt cepit aurē mea venas susurri eius. In horrore visionis nocturne q̄i solz sopor occupare hōles: pauroz tenuit me et tremor et omnia ossa mea p̄territa sunt. Et cū spūs me p̄nē trāsiret: in horruerunt pilī carnis mee. Stetit quidā cui? nō ad nosce bani vultū. imago corā ocul' meis. et vñcem quasi aure leuis audiui. Nunquid homo dei cōpatione iusuficabit̄: aut factore suo purior erit vir. Ecce qui seruit ei nō sunt stabiles et in angel' suis. repperit prauitatē. Quātomagis hi q̄ h̄itant vñmos luteas q̄ terrenū h̄nt fūdatū et sumēt̄ velut atinea. de mane vñc ad vñspērā succident̄ et qz nullus ī telligit: ieternū peribūt. Qui aut̄ reliq-

fuerint auferent̄ ex eis: morient̄ et non in sapientia.

V

Oca ergo si est q̄ tibi rñdeat. et ad aliquē sanctoz p̄uertere. Et rū stultū interficit iracūdia. et p̄uū occidit inuidia. Ego vidi stultū sit ma radice: et maledixi pulcritudini ei? statim. Lōge fieri filij ei? a salute. et cōterent̄ in porta. et nō erit q̄ eruat. Cuius messem famelie? comedet: et ip̄m rapiet armatus. et bibēt sitiētes diuinitas ei?. Nihil in terra sine causa fit. et de humo nō egredief dolor. Homo nascit̄ ad labore et avis ad volatū. Quamob; ē ego deprecor dñm: et ad teū ponā eloquū meū. Qui facit magna et inscrutabilia: et mirabilia absq̄ numero. Qui dat pluviā sup faciē terre. et irrigat aq̄s vniuersa. Qui ponit hūiles ī sublime: et merētes erigit hospitate. Qui dissipat cogitatōes malignoz ne possint implere man? eoz qd̄ ceperāt. Qui apprehendit sapiētes in astutia eoz et cōsiliuz prauoz dissipat. Per dñē incurrit̄ tenebras. et q̄si in nocte sic palpabāt in me: tidie. Dorro saluū faciet egenū a gladio oris eoz: et de manu violēti pauperē. Et erit egeno spes. iniqtas aut̄ p̄trahet os suū. Beatus hō qui corripit a dño. Increpatōz ḡ dñi ne reprobes. qz ipse vulnerat et medet̄ peuit̄ et man? eius sanabūt. In sex tribulatōibz literabit̄ te. et in septima nō tanget te malū. In fame eruet te de morte et in bello de manu gladij. A flagello lingue abscōderis. et nō timebis calamitatē cūvenerit: in vastitate et fame ridebis et bestias terre nō formidabis. Sed cū lapidibz regiū pactū tuum: et bestie terre pacifice erunt tibi. Et scies q̄ pacē habeat tabernaculū tuum. et visitans speciē tuam non peccabis. Et scies quoniā multipler erit semē tuum. et p̄genies tua quasi herba terre. Ingredieris in abundantia sepulcrum: sicut inserit̄ acerius tritici in tempore suo. Ecce hoc vñ inuestigauimus: ita est. quod auditum mēte pertracta.

VI

Espondes autem iob dixit. Utinam appenderem pecta mea quibus ita merui et calamitas quam passior in statera quam arena maris huc gravior appareret. Tum verba mea dolore sunt plena quod sagitte domini in me sunt quod indignatio ebibit spiritum meum. et terrores domini militat in me. Nunquam rugiet onager cum habuerit herbam. aut mugiet bos cum ante psepe plenum steterit. Aut poterit comedere infulsum quod non est sale conditum. aut per aliquid gustare quod gustatum affectat morte. Animus enim esurienti etiam amara dulcia esse videntur. Que prout non lebat tangere anima mea nunc per angustia cibi meis sunt. Quis det ut veniat peritatio mea; et quod exspecto tribuat mihi deus et quod cepit ipse me contigerat? Saluat manus suam et succidat me. et huc mihi sit consolatio ut affligens me dolore non parcat nec contradicat sermonibus sancti. Que enim fortitudo mea ut sustineat aut quis finis meus ut patienter agatur? Nec fortitudo lapidum fortitudo mea: nec caro mea enea est. Ecce non est auxiliu mihi in me et necessarij quod mei recesserunt a me. Qui tollit ab amico suo misericordiam dei derelinquit. Fratres mei posteri erunt me sicut torres qui raptum transierunt in convolutionibus. Qui timet pruina irruerunt super eos nos. Tempore quo fuerint dissipati pibunt. et ut incaluerint soluerent de loco suo. Inuolute sunt semite gressuum eorum ambulabunt in vacuum et pibunt. Considerate semitas thema: itinera sabba et expectate paulisper. Consideri sunt quod sperauit. Generunt quoque visus ad me et pudore coopti sunt. Nunc venistis et modo videte plagam meam timetis? Nunquam dixi: afferte mihi et de substancia vestra donate mihi vel liberate me de manu hostis et de manu robustorum eruente me? Docete me et ego facio: et si quid forte ignorauit instruite me. Quare dextrarum sermonibus veritatis cum e robis nullus sit quod possit arguere me? Ad increpandum tamen eloquia concinnatis et in ventu verba perfici. Sup pupillam irruitis et sub

uertere nitimini amicorum vestrum. Clerum tamen quod cepistis explete. Preberete aurem et videte an mentiar. Attende obsecro absq[ue] intentione. et loquentes id quod iustum est iudicate. Et non inuenietis in lingua mea iniquitatem. nec in fauilibus meis itulicia personabit.

VII

Ilicita est vita hominis super terram et sicut dies mercennarii dies ei. Sicut ceruus desiderat umbram sicut mercennarii pistola fine opis sui: sic et ego habui menses vacuos et noctes laboriosas enuerai mihi. Si dormiero dicam quoniam consurgam. et rursus expirabo et sperarabam doloribus usque ad tenebras. Induta est caro mea putredie et fodiens pulueris cutis mea aruit et contracta est. Dies mei velociter transierunt quia a terente tela succidit: et consumpti sunt abs galli spe. Semper quod ventus est vita mea. et non reuertetur oculus meus ut videat bona nec aspiciat mevisus homines. Oculi tu in me et non subsistam. Sicut consumitur nubes et pertransit: sic qui descendit ad inferos non ascendet nec reuertetur ultra in dominum suum. neque cognoscet eum amplius locus eius. Quapropter et ego non parcam ore meo loquaris in tribulatione spiritus mei. consubstantia cu[m] amaritudine anime mee. Nunquid mare ego sum aut cetus. quod circum dedisti me carcere. Si dixerim consolabitur me lectulus meus. et reuelabor losques mecum in stratu meo. terribilis me per somnia et per visiones horrore consumptus. Quamobrem elegit suspendi aia mea et moris ossa mea. desperavi. nequaquam ultra iam vivam. Parce mihi. nihil ei sunt dies mei. quod est hoc quod magnificas eum. aut quod aponis erga eum certum. Visitas eum diluculo et subito phas illum. Usque non perdis mihi. nec dimittis me ut glutia saliuam meam. Deceavi. Quid facias tibi custos hominis: quem posuisti me praetarii tibi: et factus sum nihilmetipi grauis. Cur non tollis peccatum meum. et quem non auferis iniuriam meam. Ecce nunc in puluere dormiam: et si maius me quisierit subsistam. VIII

Espondes autem baldath suites
 dicit. Vnde quo loquaris talia et
 spūs multipliciter sermōis oris tui
 Nunq̄d deus supplantat iudicium: aut oī
 potens subuertit qđ iustū est. Etiā si fi
 lii tui peccaverūt ei. et dimisit eos ī ma
 nu iniqtacis sue. tu tñ si diluculo con
 surrexeris ad teūt̄ omnipotēte fueris
 reprecatus si mūdus et recti? ī incesseris
 statim euigilabit ad te et pacatū reddit
 habitacuiu iusticie tue int̄m̄ ut si prios
 ra tua fuerint paruae et nouissima tua
 multiplicent̄ nimis. Interroga enī ge
 nerationē pristinā et diligenter inuesti
 ga patrū memoriam: h̄xterni quippe su
 mus et ignoramus qm̄ sicut umbra di
 es nostri sunt sup terrā ipsi docebūt te.
 Loquenti tibi et de corde suo proferent
 eloquia. Nunq̄d virere p̄ scarpus abs
 q̄ hamore: aut crescere charectuz sine
 aq̄: Cū adhuc sit ī flore nec carpat̄ ma
 nu ante oēs herbas arescit. sic vie oīm
 qui obliuiscunt̄ tēn̄ et spes hypocrite pi
 bit. Nō ei placebit recordia tua et sicut
 tela aranear̄ fiducia eius. Inuitet̄ sup
 domū suā et nō stabit falciet cā et nō co
 surget. H̄umectus videt̄ anteq̄ veniat
 sol et in ortu suo germe eius egredieſ.
 Sup acerbā petrarū radiceſ eius den
 labunt̄ et inter lapides cōmorabit̄. Si
 absorbeat eū de loco suo negabit eū:
 et dicet. Nō noui te. H̄ec est enī leticia
 vie eī: vt rursum de terra alijs germinē
 tur. D̄e nō p̄iūciet simplicē nec porci
 get manū malignis donec impleat risu
 os tuū. et labia tua iubilo. Qui oderūt
 te induen̄ cōfusionē et tabernaculum
 impior̄ nō subsistet. IX

Trūdens job ait. Cere scio q̄
 e ita sit et q̄ nō iustificet̄ hō cōpo
 situs deo. H̄ipoluerit cōtende
 re cū eo nō poterit trūdere ei vnum pro
 mille. Sapient̄ corde est et fortis robre
 q̄ restitut̄ ei et pacē habuit. q̄ transtulit
 montes et nescierūt hi q̄ subuertit in
 furore suo. Qui cōmouet terrā de loco
 suo et columne eius concutiunt̄. Qui
 precipit soli et nō oritur. et stellas clau

dit quasi sub signaculo. Qui extendeſ
 celos solus et gradis sup fluctus mariſ
 Qui facit arcturū et orionā et hyades. et
 interiora austri. Qui facit magna et in
 cōprehensibilia et mirabilia quorū nō est
 numerus. Si reuerterit ad me nō videlō
 eū: si abierit nō intelligā. Si repete in
 terroget q̄s r̄ndebit ei. Ciel quis dicit
 re p̄: cur ita facis? Deus cuius ire ne
 mo resistere p̄: et sub quo curvant̄ q̄: ī
 portā orbē. Quātus ḡ lum ego vt r̄n
 deam ei et loqr̄v̄ebis meis cū eo. q̄ etiā
 si habuero quippiā iustum nō r̄ndelō:
 sed meū iudicē reprecalv̄. Et cū inuoc
 ante me exaudiēcūt nō credo q̄ audies
 rit vocē meā. In turbine ei p̄teret me
 et multipicabit vulnera mea. etiā si nō
 cauſa. Nō cōcedit requiesceſ sp̄m me
 um et implet me amaritudinibz. Si for
 titudo q̄rit robustissim' est. Si equi
 tas iudicij nemo audet p̄ me testimoni
 um dicere. Si iustificare me voluerō
 os meū p̄demnabit me. Si inocentē
 oīderō: prauū me cōprobabit. Etiā si
 simplex fuero l̄ ipm ignorabit aia mea
 et redēbit me vite mee. Unū est qđ lo
 cut̄ l̄am et innocentē et impiū ipē p̄su
 mit. Si flagellat occidat ſemel et nō de
 penis innocentū rideat. Terra darta ē
 in manū impij: vultū iudicū ei operit.
 Q̄ si nō ille eī: q̄ ḡ eī. Dies mei velo
 ciores fuerūt cursore: fugerūt et nō vi
 derūt voīū. Pertransiēt q̄li naues vo
 ma portātes ſic aqla volās ad eſcā. Cū
 dixerō nequaq̄ ita loqe: cōmuto faciem
 meā et dolore torq̄oz. Cerebar oīa oīa
 mea ſciēs q̄ nō p̄ceres delinquiēti. Si
 aut̄ et ſic impiū ſum q̄re fructa laborauī
 Si locut̄ fuero q̄li aq̄ ſuīs et fulſe
 rint velut mūdissime manū mee. tñ for
 dibz intingēs me et alom: nabunf me
 v̄estimenta mea. neq̄ eī viro q̄ ſiliſ mei
 eī ſuīdēb: nec q̄ meū in iudicio erēq̄
 poſſit audiri. Nō eī q̄ v̄trūq̄ valeat ar
 guere et ponere manū suā ī ambobz. Alu
 ferat a me virgā suā et paup̄ ei nō me
 terreat. Loq̄z nō timelō eū. H̄ec enim
 poſſum metuēs r̄ndere. X

Edet aia meā vīte mee: dimit
tā aduersum me eloquiuū meū
Loquar in amaritudine anime
mee: dicā deo, noli me adēmnare. In-
dica mihi: cur me ita iudices? Nunqđ
bonū tibi videt si calūmeris me et op-
pr̄mas me, op̄ manū tuā et cōfūū
impioꝝ adiuues? Nunqđ oculi carnei
eibi sunt: aut sicut videt hō et tu videb
Nunqđ sicut dies hoīs dies tui et anni
tui sicut hūana sunt tpa: vt q̄ras iniq-
tatē meā et pctm̄ meū l̄cuteris. Et iai-
as qz nihil impium tecerim cū sit nes-
mo q̄ de manu tua possit eruere. Oan-
tue fecerūt me et plasmauerūt me totū
in circūtu: et sic repente p̄cipitas me.
Oemeto q̄lo qđ sicut lūrū feceris me
et in puluerē reduces me. Nōne sicut
lac mulsisti me et sic caseū me coagula-
stū: Pelle et carnibz vestisti me: ossibz et
neruis cōpegisti me. Ut̄a et miaz tri-
buisti mihi et vīsītatio tua custodiuit
spiritū meū. Lic̄ hec celes in corde tuo
tū scio q̄ vīnuerloꝝ meminer. Si pec-
caui et ad horā p̄cepisti mihi. Cur ab ini-
quitate mea mundū me eē nō pateris
Et si impi' fvero vī mihi est et si iustus
nō leuato caput saturat' afflictōe et mi-
seria. Et ppter supbiā q̄si leenā capies
me: reuerlusqz miserabilit̄ me crucias.
Instauras tēlēs tuos ḥ me. et multi-
plicas itā tuā aduersum me et pene mis-
litāt ī me. Quare de vīlūa eduristi me
Qui vīnā cōsumpt' essem nō oculus
me videret. Fugissem q̄si nō essem de-
vtero trāslat' ad tumulū. Nunqđ nō
paucitas dierū meoꝝ finieſ breui. Di-
mitte ergo me vt plangā paululū do-
re meū ante q̄z vadā et nō reuertar ad
terrā tenebrosāz et opertā mortis caligi-
ne: terrā miserie et tenebraꝝ vbi vīmbra
mortis et nullus ordo sed sempiterius
horroꝝ inhabitās.

XI

Espondēs aut̄ sophar naama;
r̄ thites: dirit. Nunqđ q̄ multa
loꝝ n̄ audiet aut vir verboſus
iustificabit. Tibi soli tacebūt hoīes et cū
ceteri irr̄isent a nullo cōfutaberis. Di-

risti enī. Purus ē sermo meꝝ et mūdus
sum in cōspectu tuo. Atq̄ vīnā te? lo/
quereſ tecū et apireſ labia sua tibi vī
on̄deret tibi secreta sapie et q̄ multiplic
est̄ lex eiꝝ et intelligeres q̄ multo mino-
ra exigaris ab eo q̄ meret iniquas tua. For
sitā vestigia dei cōprehendes et vīlē
ad pfectū oīpotentē reperies Excelsoꝝ
celo ē. Et qđ facies. Profundior iferno
et vīlē cognosces Lōgior terra mēsura eiꝝ
et latior mari. Si subuerit oīa vīlē vīlē
coartauerit q̄s ḥdicet ei vīlē quis dicere
ei p̄t cur ita facis. Ipse cīm̄ nouit hoīm
vanitatē. et vīdēs iniquitatē nōne cōfide-
rat. Cir vanus in supbiā erigif. et tanq̄
pullū onagri se liberū natū putat. Tu
aut̄ firmasti cor tuū et expādili ad eum
manū tuas. Si iniquitatē q̄ est in manu
tua abstuleris a te et nō māserit et taber-
naculo tuo iniustitia: tūc leuare poteris
faciē tuā absq̄ macula et eris stabilis et n̄
timebis. Oiserie q̄z obliuisceris et quasi
aquaꝝ q̄ p̄terierūt n̄ recordaberis et quasi
meridian' fulgoꝝ cōlurget tibi ad vīspe-
rā. Et cū te plumpū putaueris orieris
vt lucifer et habebis fiduciā p̄posita tibi
spe et defossus secur' dormies. Requiesces
et nō erit q̄ te exterreat. Et deprecabūt
faciē tuā plurimi. Oculi aut̄ in ptoꝝ de-
ficiēt et effugiū pibit ab eis et spes illoꝝ
albominatio anime.

XII

Espondēs aut̄ iob dixit. Ergo
ros estis soli hoīes et robiscuz
morieſ sapia. Et mihi est cor si-
cut robis: nec inferior vīlē sum. Quis
enī hec q̄ nosſt̄ ignorat. Qui deridet
ab amico suo sicut ego inuocabit deū et
exaudiet eū. Deridet enī iusti simplici-
tas: lampas p̄tēa apud cogitādēs di-
uitū: parata ad tps statutū. Abundat
tabernacula predonū et audacter puo-
cant deū cū ip̄e tederit oīa in manū eoz
Nimirū infroga iūmēta et docebūt ter-
volatilia celi et idicabūt tibi. Loqre frēz
rīdebit tibi et narrabūt pisces maris:
q̄s ignorat q̄ oīa hec manū dñi fecerit?
In cui' manu aia oīs viuētis. et spūs
vīnuerse carnis hoīs. Nōne auris vī-

Job

ha diuidicat et sances comedētis savorē
In antiquis est sapia et in multo tpe prudētia.
Apud ipm est sapia et fortitudo
et ipē habet cōsilium et intelligentia.
Si destruxerit nemo ē qui edificet si inclu-
serit hoīem nullus est qui aperiāt.
Si cōtinuerit aquas oīa siccabunt si emi-
serit eas subuersēt terrā.
Apud ipm est
fortitudo et sapia.
Ipē nouit et decipiē
tem et eū q̄ decipit.
Adducit cōſiliarios
in ſtūlū finē ei iudices in ſtupore.
Bal-
theum regū diſſoluit et p̄cīngit fune re-
nes eoz.
Dicit ſacerdotes ingloriosos:
et optimates ſupplantat.
Cōmutans
labiū veraciā et doctrinā ſenū auferēs.
Effundit deſpectionē ſup principes et
eos q̄ oppreſſi fuerant reſeuās.
Qui re-
uelat p̄funda te tenebris et prodiſit in
lucē vmbra mortis.
Qui multiplicat
gētes et p̄dit eas et subuersas i integrū
reſtituit.
Qui immutat cor principū
p̄li terre, et decipit eos ut fruſtra ince-
dāt p̄ inuiū.
Palpabūt q̄ſi i tenebris et
nō i luce, et errare eos faciet q̄ſi ebrios.

Cce oīa h̄ec vidit oīu **XIII**

e lus meus et audiuit auris mea
et intellexi ſingla.
Scdm ſciāz
vſam et ego noui. nec inferiorz v̄ti ſum.
Sed tñ ad oīpotentē loq̄ et diſputare
cū deo cupio. prius vos oſtendēs fabri-
tatores mendaci et cultores puerorū
dogmatū. Atq̄ v̄tina taceretis ut puta
remini eſſe ſapiētes. Audite ergo corre-
ctōnes meas i iudiciū labior̄ meor̄ at-
tendite. Nunq̄ deus indiget v̄to men-
dacio ut p̄ illo loquamini dolos. Nun-
quid facie eius accipitis i p̄ deo iudica-
re nitimini? Aut placebit ei quē celare
nihil p̄ aut decipiet ut homov̄is frau-
dulentis. Ipſe vos arguet q̄m i ab-
ſcondito facie ei accipitis. Statim ut
ſe cōmouerit turbabit rōz et terror ei
irruet ſup vos. Memoria v̄ta ſparabit
cineri et redigent in lutū ceruices v̄te
Lacete paulisper ut loq̄ q̄dūq̄ mihi
mēs ſuggiferit. Quare lacero carnes
meas dentib⁹ meis et aīaz mēa porto in
manib⁹ meis. Etiā ſi occiderit me i ipo-

ſperalv. Teruntū vias meas in cōſpe-
ctu ei? arguā et ipſe erit ſaluator meus
Nō enī veniet in cōſpectu eius oīs hy-
pocrita. Audite ſermonē meū i enigma-
ta p̄cipite aurib⁹ v̄tis. Si fuero iudica-
tus ſcio q̄ iuſtus inueniar. Quis eſt q̄
iudiceſ meū? Gleniat. Quare tacens
cōſumor. Duo tñ ne facias mihi et tūc
a facie tua nō abſcondar. O Janū tuam
lōge fac a me: et formido tua nō me ter-
reat. Glocā mei ego r̄ndetō tibi: aut cer-
te loquar et tu r̄nde mihi. q̄tas habeo
iniqtates et peccata ſcelera mea et deli-
cta mea oīde mihi. Cur facie tuā ab-
ſcōdis et arbitrariſ me inimicū tuū. Cō-
tra ſoliū qđ rento rapit oſtēdis poten-
tiā tuā ſtipulā ſiccā pſeq̄ris. Scribis
enī cōtra me amaritudines et cōſumeſ
re me v̄is peccatis adolescētie mee. po-
ſuisti in neruo pedē meū et obſerualſi
oēs ſemitas meas et v̄ſtigia pedū tuo-
rum cōſideraſti. qui quaſi putredō cō-
ſumend' ſum. et quaſi v̄ſtimentū qđ
comediſ a tinea. **XIII**

Omo nat⁹ de muliere breuiri
h uens tpe repleſ multis mife-
rijs. q̄ quaſi flos egredit̄ et cō-
terit et fugit velut vmbra et nunq̄ in
eodē ſtatū p̄manet. Et dignū duc̄ ſup
huiuſcmodi apire oculos tuos et addu-
cere eū tecū i iudiciū. q̄s p̄t facere mū-
dū de immūdo p̄ceptū ſemine. Nonne
tu q̄ ſol⁹ eſt? Breues dies hoīs ſunt nu-
mer⁹ mensū ei? apud te ē. Cōſtituisti
termios ei? q̄ p̄teriri nō poterūt. Rece-
de paululū ab eo ut q̄ſcat donec opta-
ta veniāt. et ſi mercenarij dies ei?. Li-
gnū h̄z ſpem. ſi p̄cīſuz ſuerit rurſum vi-
refcit et rami ei? pullulat. ſi ſenuerit in
terra radix ei? et i puluſe emortu? fu-
erit trūcus illius ad odorē aq̄ germina-
bit et faciet comā q̄ſi cū primū plantatū
eſt. Homo vero cū mortu? fuerit et nu-
datuſ atq̄ cōſumptuſ v̄bi q̄ſo eſt. quoſ
ſi recedat aque de mari et fluui? vacue
factuſ areſcat. ſic homo cum dormierit
nō resurget. Donec atterat celum nō
euigilabit; nec conſurget de ſomno ſuo

Quis mihi hoc tribuat ut in inferno
ptegas me et abscondas me donec p̄trā
seat furor tuus et cōstituas mihi tps i
quo recorderis mei? Mutus ne mortu?
homo rursus viuet? Cunctis dieb̄ q̄
bus nūc milito expecto donec reiat im
mutatio mea. Clocabis me et ego rīnde
bo tibi. Opi manū tuā porriges ter
rā. Tu quidē gressus meos dīnume
rasti h̄z p̄ce peccat̄ meis. Signasti q̄si i
sacculo delicta mea sed curasti iniq̄tate
meā. OIons cadēs defluit et saxū trans
fertur de loco suo. Lapidēs excauāt aq.
et alluvione paulatū terra cōsumit et
hoies s̄ filiter p̄des. Rovrastī eū paulu
līvīt in ppetū transiret. Immutabilis
faciē ei? et emittes eū. siue nobiles fue
rint filii ei? siue ignobiles: nō intelliget
Atcū caro eius dū viuet dolebit et aia il
lius sup semetiō lugebit. **XV**

Espondens aut̄ eliphaç tlexma
r̄ m̄tes dixit. Nunqđ sapiens re
spondebit q̄si in ventū loquē
e implebit ardore stomachū suū. Ar
guis verbis eū q̄ nō est eq̄lis tibi et loq
ris qđ tibi nō expedit. Quantū in te ē
euacuati timore et tulisti p̄ces eoz deo.
Docuit ei iniquitas tua os tuū et ini
taris lingua blasphematiū. Cōdemna
bit te os tuū et nō ego et labia tua rīnde
būt tibi. Nunqđ prim⁹ hō tunat⁹ es et
aū oēs colles format⁹. Nunqđ p̄filiz
dei audisti et inferior te erit eius sapia.
Quid nosti qđ ignorem⁹. quid intelli
gas qđ nesciamus. Et senes et antiqui
lunt i nobis multo vetustiores q̄ p̄es
tui. Nunqđ grande ē ut cō olef te deus
H̄z verba tua prava h̄z phibent. Quid
te eleuat cor tuū et q̄si magna cogitans
attonitos habes oculos. Quid tumet
h̄z deū sp̄us tuus vt p̄feras de ore tuo
huiuscmodi sermones. Quid est hō
vt immaculat⁹ sit et vt iustus appareat
nat⁹ de muliere. Ecce inter sanctos ei⁹
nemo immutabilis et celi nō sunt mun
di in cōspectu ei⁹. cōtumagis alomina
bilis et inutilis homo q̄ bibit q̄si aquaz
iniquitatez. Oſtendā tibi audi me qđ

vidi narrabo tibi. Sapiētes cōſcenſ et
nō abscondūt p̄es suos. Quib⁹ ſolis
data est terra et nō trāſibit alien⁹ p̄ eos
Cūctis dieb̄ ſuis impi⁹ ſugbit. et nūc
rus annoꝝ incertus eſt tyranidis eius
Honitus terroris ſp in aurib⁹ illius: et
cū pax ſit ille ſp infidias ſuſcipiat. Non
credit q̄ reuerti poſſit de tenebris ad lu
ce circuſpectās vndiq̄ gladiū. Cum ſe
mouerit ad q̄rendū panē nouit q̄ paſ
rat⁹ ſit in manu ei⁹ tenebrar̄ dies. Let
rebit eū tribulatio et anguſtia vallabit
eū ſicut regē q̄ p̄parat ad plū. Leten
dit enī aduersus deū manū ſuā et h̄oīs
potentē rovrat⁹ ē. Eucurrit aduersus
eū erecto collo et pingui ceruice armat⁹
eſt. Opuit faciē ei⁹ crassitudo et te late
rib⁹ eius aruina depēdet. Habitauit in
ciuitatib⁹ desolatis et in domib⁹ deſerit
q̄ in cumulos ſunt redacte. Nō dītabit
nec pſeuerabit ſubſtātia eius nec mit
tet in terrā radicē ſuā. Nō recedet de te
nebris. Ramos ei⁹ arefaciēt flāma et au
feret ſpiritu oris eius. Nō recedet ſru
ſtra errore decept⁹ q̄ aliquo ſcio redi
mendus ſit. Anteq̄ dies ei⁹ impleant⁹
pibit et man⁹ eius arescēt. Ledet quaſi
vinea in primo flore lotrus eius et q̄si
oliua piñcīes flore ſuū. Cōgregatio enī
hypocrite ſteril⁹ et ignis deuorabit taber
nacula eoz q̄ munera libēter accipiunt
Cōcepit dolorē et peperit iniquitatē, et
pter⁹ eius p̄parat dolos. **XVI**

Espondēs aut̄ iob dixit. Audis
r̄ ui frequēter talia. Cōſolatores
onerosi oēs ros eſtis. Nunqđ
habebūt ſinē verba ventosa. Aut aliqd
tibi moleſtū eſt ſi loquaris. Poterā et
ego ſimilia refri loq. Atq̄ vtiñaz eſſet
aia v̄ta p aia mea. Cōſolarer et egoros
ſermomib⁹ et mouerē caput meū ſuper
ros. Rovrarē ros ore meo et mouerē
labia mea q̄si parcerobis. H̄z qđ agā
Si locul⁹ fuero nō quiescit dolor me⁹
et ſi tacuero nō recedet a me. Nūc aut̄
oppresſit me dolor meus. et in nihiluz
relacti ſunt oēs artus mei. Ruge mee
teſtimoniū dicit̄ cōtra me. et fuſcitat̄

Job

falsiloquus aduersus faciem meam stradiens mihi. Collegit furorem suum in me et cominatus mihi infremuit contra me tentibus suis. Hostis meus terribiliter oculis me intutus est. Aperuerunt super me ora sua, et exprobrates percusserunt maxillam meam: satiati sunt penis meis. Conclusit me deus apud iniquum, et manibus ipiorum me tradidit. Ego ille quondam opuletus repente contritus sum: tenuit certuicem meam. Confregit me et posuit me sibi quasi in signum. Circundavit me latenter suis, contulerant lumbos meos. Non peccat et effudit in terra viscera mea. Concidit me vulnere super vulnus: irruit in me quasi gigas. Accumulauit lupi cutem meam et operui cinere carnem meam. Facies mea obtumuit a fletu, et palpebre mee caligauerunt. Hec passus sum absque iniuritate manus mee cum haberem muidas ad deum preces. Terra ne opias sanguinem meum: neque inueniat in te locum lacandi clamor meus. Ecce enim in celo testis meus et conscius natus in excelsis. Clerovi amici mei ad teum stillat oculi mei. Atque vita sic iudicaret vir cum deo quod iudicaret filius hominis cum collega suo. Ecce enim breues anni transiunt et semita per quam non reuertar ambulo.

XVII

Hircus meus attenuabatur: dies mei breuiabantur, et solus mihi superest sepulcrum: Non peccavi et in amaritudinibus morar oculus meus. Libera me et pone me iuxta te et cuiusvis manus pugnet contra me. Cor eorum longe fecisti a disciplina, propterea non erat tabundus. Preda pollicetur sociis, et oculi filiorum eius deficiunt. Posuit me quasi in peruerbiu vulgi, ex exemplu sum coram eis. Calligauit ad indignationem oculum meum, et membra mea quasi in nihil redacta sunt. Stupebat iusti super hoc et innocens contra hypocritatam suscitabatur. Et tenet iustus viam suam, et muidis manibus addet fortitudinem. Igitur oes vos couertimini et venite, et non inueniam in vobis nullum sapientem. Dies mei transiunt: cogitationes mee dissipate sunt

torquentes cor meum. Nocte reverteruntur in die et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero infernum domus mea est, et in tenebris stravi lectulum meum. Huius tridimi dixi propter meus es: mater mea, et soror mea verminebatur. Elbi est ergo nunc propter stolario mea, et patientia mea quod considerat? In profundissimum infernum descendit oia mea. Nubes ne saltare ibi erit requies mihi.

XVIII

Espondes autem baldach suites.

r dixit. Tunc ad quem finez verba iacabitis. Intellige prius, et sic loquamur. Quare reputari sum ut in meta: et sorduum coram te. Quid propter aiaz tuam in furore tuo? Nunquam propter te derelinquet terra, et transferent rupes de loco suo: Non lux impij extinguet nec splendebit flama ignis eius. Lux obtemperescet in tabernaculo illius, et lucerna quae super eum est: extinguet. Artabunt gressus virtutis eius et precipitabit eum confitum suum. Immisit enim in rete pedes suos, et in maculis eius ambulat. Tenebit planta illius laqueum, et exardescet contra eum fitis. Abscondita est in terra pedica eius, et decipula illius super semitam. Undique terrebunt eum formidines, et involuunt pedes eius. Attenuetur fame robur eius, et in edia inuadat costas illius. Deuoret pulcritudinem cutis eius, et ossumat brachia illius primogenita mors. Quella de tabernaculo suo fiducia eius, et calcet super eum quasi rex interitus. Habitent in tabernaculo illius socii eius quae non erant: aspergatur in tabernaculo eius sulphur. Deorsum radices eius siccantur: sursum autem atteratur messis eius. Memoria illius peat de terra, et non celebret nomem eius in plateis. Expellet eum de luce in tenebras, et de urbe transferet eum. Non erit semine eius neque progenies in populo suo nec ullus reliquie in regionibus eius. In die eius stupebunt nouissimi, et primos inuadet horrores. Hec sunt ergo tabernacula iniq. et iste locus eius quae ignorat deum.

XIX

Espondes autem iob dixit. Tuncque affligitis aiaz meam, et atterritis

me sermonib⁹. En⁹ decies funditis me
et nō erubescit is opprimes me. Nē
pe ⁊ si igraui: mecū erit ignorātia mea.
At vos ⁊ me erigimini ⁊ arguit⁹ me ob
probans⁹ meis. Saltē nūc intelligite qz
de⁹ nō equo iudicio afflixerit me; et fla-
gellis suis me cinxerit. Ecce clamato-
vīm patiēs. et nemo audierit. Clocifera-
bor; ⁊ nō est qz iudicet. Scemita meā cir-
cūsepſit ⁊ trāſire nō possum et in calle
meo tenebras posuit. Spoliauit me
gloria mea. et abstulit coronā de capite
meo. Destruxit me vndiqz ⁊ peor: ⁊ qz si
euulſe arlori abstulit spem meā. Irrat⁹
est cōtra me furor ei⁹. et sic me habuit
qz hōstē suū. Simul venerūt latrones
ei⁹ ⁊ fecerūt sibi viā p me et obsederūt
in gyro tabernaculū meū. Frēs meos
lōge fecit a me. ⁊ noti mei qz alieni re-
ceterūt a me. Dereliquerūt me p̄pin⁹
qui mei. et qui me nouerāt oblii sunt
mei. Inqlini dom⁹ mee ⁊ ancille mee
sicut alienū habuerūt me. et qz pegri-
nus fui in oculis eoz. Seruū meū vo-
caui ⁊ nō r̄ndit: ore p̄prio deſcabar illū.
Malitū meū exhortuit vror⁹ mea. ⁊ ora-
bā filios vteri mei. Stultiqz despicie-
bat me ⁊ cū ab eis recessissem tetralē;
bat mihi. Abominati sunt me quondā
cōſiliarij mei. et quē marie diligebā a-
uersat⁹ ē me. Pelli mee p̄ſumptis car-
nib⁹ adhesit os meū ⁊ derelicta fūt tñi
mō labia circa dētes meos. Oſerem⁹
mei miserem⁹ mei saltē vos amici mei
qz man⁹ dñi tetigit me. Quare pſeqz
mini me ſic de⁹ ⁊ carnib⁹ meisatura-
mini. Quis m̄bi tribuat ut ſcribāf ſer-
mones mei. Quis m̄bi dēvūt erare⁹
in libro ſilo ferreo ⁊ plūbi lamia: ſcē-
te ſculpanf i ſilice. Scio enī qz redem-
ptor⁹ me⁹ viuit: ⁊ i nouissimo die de ter-
ra ſurrectur⁹ ſum. Et rurus m circūda-
bor pelle mea ⁊ i carne mea videto deū.
Quē viſur⁹ ſum ego ip̄e ⁊ oculi mei cō-
ſpecturi ſunt: ⁊ nō ali⁹. Repofita eſt hec
ſpēs mea in ſinu meo. Quare ergo nūc
dicitis pſequamur eū. ⁊ radicē verbi in
ueniamus ⁊ eū. Fugite ergo a facie gla-

dh⁹: qm̄ vltor iniqutatū gladius eſt. et
ſcitote eſte iudiciū.

XX

Espondēs aut̄ ſophar naama,
r̄ thites dixit. Idecirco cogitatō
nes mee varie ſuccedēt ſibi. et
mens i diuera ſa rapit. Doctrinā qz me
arguis audiā ⁊ ſpūs intelligētie mee re-
ſpondebit mihi. Doc ſcio a p̄ncipio ex qz
eſt poſit hō ſup terrā. qz laus impiorū
breuis ſit. ⁊ gaudiū hypocrite ad illas
pūcri. Si ascēderit vſcqz ad celū ſupbia
eius ⁊ caput ei⁹ nubes tetigerit: qz ſter
quiliniū in fine pdef. et qz eū viderant
dicēt: vbi eſt? Celerit ſomniū auolans
nō inueniet trāſiet ſicut viſio nocturna.
Oculus qz eū viderat non videbit:
neqz ultra intuebit⁹ eū locis ſuus. Filii
ei⁹ atterent egeſtate. et manus illi⁹ red-
dent ei dolorē ſuū. Oſſa ei⁹ implebunt
vicijs adoleſcētie eius. et cū eo in pul-
uere dormiēt. Cū enim dulce fuerit in
ore eius malū: abscondit illud ſub lin-
guā ſua. Parcer illi ⁊ nō derelinquet il-
lud. et celabit i gitture ſuo. Panis ei⁹
in vtero illius perteret in ſel aspidū in-
trinſecus. Diuitias quas deuorauit ei⁹
uomet: et de ventre illius extrahet eas
deus. Caput aspidū ſuget. ⁊ occidet eū
lingua vipere. Nō videat riuolis flumi-
nis torētis: mellis et butyri. Luet ò fe-
cit oia: ne cū cōſumet. Jurta multa cu-
dinē adiunctionū ſuarū ſic: ⁊ ſuſine
bit: qz cōſtingens nudauit paupis do-
mum: rapuit et nō edificavit eam: nec
eſt ſatiatus venter eius. Et cum habu-
erit que pcupierat pſſidere nō poterit.
Nō remansit de cib⁹ eius et p̄prea ni-
hil permanebit de bonis eius. Cū ſatia-
tus fuerit artabif: eſtuabit et ois dolor
irruet ſup eum. Ultimā impleat venter
eius ut emittat in eū iram furoris ſui.
et pluat ſup illū bellū ſuum. Fugiet ar-
ma ferrea et irruet in arcū ereū: educt⁹
et egrediēs de vagina ſua ⁊ fulgurā ſuam
amaritudine ſua. Cladēt et venēt ſup
eū horribiles. omnes tenebre abscon-
dite ſunt in occultis ei⁹. Deuorabit eū
ignis qz nō ſuccendit: qz ſi: get rel:ct⁹ in

Job

tabernaculo suo. Reuelabūt celi iniq/
tate eius, et terra surget aduersus eū
Et pectū erit germe domus illius: terra
lēetur i die furoris tui. Hec est p̄s hōis
ip̄ja deo, et hereditas verbōz ei' a dñō.

Espondes aut̄ iob dī
r̄xit. Audite q̄lo sermōes meos
et agite p̄nias. Sustinete me
vt ego loquar, et post mea si videbit̄ ver
ba ridete. Nunqđ p̄tra hōiez disputatō
mea est vt merito nō tebea cōtristari.
Accēdite me et obstupeſcire, et ſupponi
te digituz oīr̄to. Et ego q̄n recordat̄
fuerō p̄timesco: et cōcurit carnē meam
tremor. Quare ergo imp̄j viuūt: ſub
leuati ſunt, p̄ſortatiq̄ diuiths. Semē
eoī p̄manet corā eis: p̄pinq̄oī turba
et nepotū inq̄spectu eoī. Dom' eoī ſe
cure ſunt et pacate, et nō eſt virga dei ſu
per illos. Hos eoī p̄cepit et nō abortiuit
vacca p̄p̄it, non eſt priuata fetu ſuo.
Egrediuñ q̄ſi greges p̄uuli eoī, et in
fantes eoī exultat lufib⁹. Tenet tympa
num et cithara, et gaudēt ad ſonitū organi
Ducit in lvoz dies ſuos, et in pūcto
ad inferna dēſcendit. Qui dixerūt deo
recede a nobis, et ſcīaz viaz tuaz nolu
mus. Quis eſt oīpotēs ut ſeruam' ei.
Et qđ nobis p̄deſt ſi orauerimus illū.
Uerunt̄ qđ nō ſunt i manu eoī lvoia
ſua p̄ſiliū imp̄oī lōge ſit a me. Quoti
ens lucerna imp̄oī extingueſ, et ſup
ueniet eis inundatio, et dolores diuidet
furoris ſui. Erūt ſicut palee ante faciē
rent, et ſicut fauilla quā turtlo dīſp̄git.
Deus ſeruabit filijs illi' dolorē p̄tis, et
cū reddiderit tūc ſciet. Uidebūt oculi
ei' iinterfectionē ſuā, et de furore oīpotē
tis biber. Quid enī ad eū p̄tinet de do
mo ſua poſt ſe. Et ſi nūerui menſiū ei'
dimidieſ. Nunqđ deū docebit quiſpā
ſcīaz: q̄ excelsos iudicat. Iſte morit ro
buitus et ſanuſ: diues et felix, vilcera
ei' plena ſunt adipe, et medullis oſſa il
lius irrogant̄. Ali' vero morit in amari
tudine aie ſue abſq̄ vllis opib⁹ et tñ ſi
mul in puluere dormiēt, et vermes ope
rient eos. Certe noī cogitatōes vias

et ſnias cōtra me iniquas. Dicitis enī
Ubi eſt dom' principis, et vbi taberna
cula impioz. Interrogate quēlibet de
viatorib⁹, et hec eadē illū intelligere co
gnosceris. Quia in diē p̄ditōis ſeruat̄
malus: et ad diē furoris ducef. Quis
arguet corā eo vias ei', et q̄ fecit q̄ ſed
det illi. Ip̄e ad ſepulcrā ducef, et in cō
gerie mortuorū vigilabit. Dulcis fuit
glareis coccyti: et poſt ſe omniē hōiez tra
het, et ante le innūerabiles. Quo igif
cōſolamini me fruſtra: cū rūnho p̄ta re,
pugnare oſtēla fit veritati. XXII

Espondes aut̄ eliphaz thema
r̄m̄tes dixit. Nunqđ deo p̄t cōpa
rari homo, etiā cu p̄fecte fuerit
ſcientie. Quid p̄deſt deo ſi iuſtus fue
rit vita tua: Nunqđ timēs arguet te et
veniet tecū in iudiciū: et nō p̄pter mali
ciā tuā plurimā et infinitas miqtates
tuas: Abſtulisti enī p̄gn⁹ fratrū tuorū
ſine cā et nudos ſpoliati ſtib⁹. Aquaz
laſſo nō dediſt et eſuriēti ſubtraxiſt pa
nem. In fortitudine brachij tui poſti
debas terrā: et potentissim⁹ obtinebas
eam. Cliduas dāmifisti vacuas et lacer
tos pupillorū cōmuuſti. Dropterea
circūdat̄ es lequeis, et cōturbat te for
mido ſuſita. Et putabas te tenebras
nō viſurū et ip̄tu aquaz inundantū n̄
oppreſſuſ iri. An cogitas q̄ de' excelsior
celo ſit, et ſup ſtellar̄ vertice ſublimeſ
Et dicas. Quid, n. nouit de?. Et q̄ſi p
caligine iudicat. Nubes lat. bulū eius:
nec nēa p̄ſiderat et circa cardies celi p
ambulat. Nunqđ ſemītā tecluoz culto
dire cupis quā calcauerūt viri inq̄ qui
ſublati ſunt an tps ſuū: et fluui ſubuer
tit fundamentū eoī. Qui dicebat deo
recede a nob et q̄ſi nihil poſſit facere oī
potēs, eſtimabat eū cu ille impleſſet do
mos eoī bonis, quoꝝ ſhia, p̄cul ſit a me
Uidebūt iuſti et letabūt et innocēs
ſubſannabit eos. Nōne ſucciſa eſt ere
ctio eoī: et reliqas eoī teuorauit ignis
Acquiesce igitur ei et habeto pacem et
per hec habebis fructus optimos. Su

scipe ex ore illius legē: et pone sermōes
ei⁹ in corde tuo. Si reuerlus fueris ad
omnipotētē edificaberis, et lōge facies
iniquitatē a tabernaculo tuo. Dabit p
terra silice: et p silice torrētes aureos.
Eritis oīpotens ḥ hostes tuos, et argē
tū coaceruabis tibi. Tūc sup omnipotē
tē delitijs afflues, et cleuabis ad teū fa
ciē tuā. Rogabis eū: et exaudiet te, et ro
ta tua reddes. Decernes rē et veniet ti
bi, et in vijs tuis splendebit lumē. Qui
enī hūiliat⁹ fuerit: erit i gloria, et q̄ incli
nauerat oclōs suos: ip̄e saluabit⁹. Sal
uabit innocēs: saluabitur aut̄ mūdicia
manū suarū.

XXIII

r Espondēs aut̄ iob ait. Nūc q̄
in amaritudine est sermo me⁹ et
man⁹ plage mee aggrauata est sup ge
mitū meū. Quis mihi tribuat vt co
gnoscā et inueniā illū, et veniā ysq̄ ad
soliū eius. Ponā corā eo iudiciū, et os
meū replete increpatōib⁹: vt sciā verba
q̄ mībirūndeat, et intelligā qđ loquaf̄ mi
hi. Nōo multa fortitudine p̄tendat me
cum nec magnitudinis sue mole me p
mat. Proponat eq̄tate p̄tra me, et pue
niet advictoriā iudiciū meū. Si ad ori
entē iero n̄ apparet: si ad occidentē nō
intelligā eū. Si ad sinistrā: qđ agā. Nō
apprehendā eū. Si me vertā ad dexterā
nō videlō illū. Ip̄e vero scit viā meā et
phabit me q̄si aurū qđ p ignē transit.
Tlestigia ei⁹ secut⁹ est pes me⁹. viā eius
custodiui, et nō declinaui ex ea. Amāda
tis labioz ei⁹ nō recessi, et in finu meo ab
scōdi verba oris ei⁹. Ip̄e enī sol⁹ est et ne
mo auertere p̄t cogitatōz ei⁹ et aia eius
qdūq̄ voluit hoc fecit. Cūq̄ expleue
rit i me voluntatē suā et alia multa filia
p̄sto sunt ei. Et idcirco a facie ei⁹ turba
tus sum et siderās eā timore sollicitor
Deus emoliuit cor meū, et omnipotētē
cōturbavit me. Nō enī verū ppter im
minētes tenebras: nec faciē meā opuit
caligo.

XXIII

a B̄ omnipotētē nō sunt abscon
dita tpa: qui aut̄ nouerūt eum
ignorāt dies illius. Alij termi

nos transtulerūt: diripuerūt greges et
pauerūt eos. Asinū pupilloz abegerūt
et abstuleūt, p pignore louēvidue. Sub
vertent paupez viā, et oppreserūt p̄te
māsuetos terre. Alij q̄si onagri in deſer
to egrediunt ad opus suū: vigilantesq̄
ad p̄dā p̄parant panē liberis. Agruz
nō suū demetūt: et vineā ei⁹ quē vi op̄
preſſerūt vindemiāt. Nudos dimittūt
boies indumenta tollētes: q̄b⁹ nō est ope
rimentū in frigore: q̄s imbrēs montū
rigāt et nō habetes relamē amplexant
lapides. Cum fecerūt tepredātes pupil
los et vulgū pauperē spoliauerunt. Hu
dis et incedētib⁹ absq̄ vestitu et esurien
tib⁹ tulerūt spicas. Inter aceruos eoz
meridiati sunt q̄ calcatis torcularib⁹ fi
tiūt. De cīvitatib⁹ fecerūt viros geme
re, et aia vulneratoz clamauit, et deus
multū abire nō patiū. Ip̄i fuerūt rebel
les lumini. Nesceit vias ei⁹: nec reuer
si sunt p semitas illi⁹. Mane p̄mo plur
git homicida: interfecit egenū et paupe
rē: p noctē vero erit q̄si sur. Ocul⁹ acul
teri obseruat caligine dices: nō me vi
debit oculus, et op̄iet vulcū suū. Per
fodit in tenebris domos, sic in die con
dixerāt sibi, et ignorauerūt lucem. Si
subito apparuerit aurora arbitranfym
brā mortis et sic in tenebris q̄si in luce
ambulat. Leuis est sup faciē aq̄. Vale,
dicta sit ps eius in terra, nec ambulet
p viā vinearū. Ad nimiū calorem tran
fiet ab aquis niuium, et ysq̄ ad inferos
peccatū illius. Obluiscat⁹ eius miseris
cordia. Dulcedo illius vermes. Nō sit
in recordatione: sed cōteratur sicut li
gnum infructuosum. Pauit enī steris
lē et q̄ nō parit, et vidue bene nō fecit:
Detrahit fortes in fortitudine sua, et cū
sisterit nō credet vite sue. Dedit ei de
locū penitētie, et ille abutit⁹ eo in super
bia. Oculi aut̄ ei⁹ sunt in via illi⁹. Ele
vati sunt ad modicū et nō subsistēt: et
hūiliabunt sic oia et auferent, et sicut
summitates spicas cōterent. Q̄ si nō
est ita, q̄s me p̄t arguere esse mentitū et
ponere ante teū verba mea.

XXV

Espondens autē baldath sui/
r tes dicit. **N**ātās et terror apud
eū est: qui facit concordiā i sub
limib⁹ suis. **N**āquid est nūerū militū
eius? Et sup quē nō surget lumē illius?
Nānquid iustificari pōt hō compatus
deo: aut apparere mundus natus d̄ mu
liere? **E**cce lūa etiā n̄ splēder: i stelle nō
sunt mūde i cōspectu eius: q̄ntomaḡ
hō putredo. i fil⁹ hōis vermis **XXVI**

Espondēs aut̄ iob dixit. **L**ui?
r adiutores: n̄ siquid ibecill. Et su
stētas brachiū eius q̄ nō ē for/
tis. **L**ui tēdisti cōfiliū. forsītā illi qui n̄
h̄ sapiaz et prudentiā tuā ostēdisti plu
rimā. **Q**uē docere voluisti. Nōne eū q̄
fecit spiramentū. **E**cce gigātes gemūt
sub aq̄s: et q̄ habitāt cū eis. **N**ua? ē in/
ferus corā illo. et nullū est experimentū
pditioni. **Q**ui exēdit aquilonē sup va
cuū et appendit terrā sup nihil. **Q**ui
ligat aq̄s in nubib⁹ suis: vt nō erūpāt
piter deorsum. **Q**ui tenet vultū solij
sui. et expādit sup illud nebulā suā. Ter
minū circūdedit aq̄s vsc̄s dum finiant
lux i tenebre. **C**olūne celi tremiscunt
et pauēt ad nutū ei?. **I**n fortitudine illi
us repēte maria cōgregata sunt. i pru/
dentia ei? p̄cussit superbū. **S**pūs eius
ornauit celos. i obſetricāte manu eius
eductus est coluber tortuosus. **E**cce b̄
expte dicta sunt vias eius. **E**t cum vix
paruā stillā sermōis eius audierimus
q̄s poterit tonitruū magnitudinis illi?
intueri. **XXVII**

Dididit q̄q̄ iob assumēs para/
a blā suā: et dixit. **C**linuit deus q̄
abſtulit iudiciū meū i oīpotēs
qui ad amaritudinē adduxit aīaz meā.
q̄z donec ſupeſt halitus in me i ſpiritus
dei i narib⁹ meis. nō loquent̄ labia mea
iniquitatē. nec lingua mea meditabit̄
mendaciū. **A**bsit a me. vt iustos ros eē
iudicē. **D**onec deficiā: nō recedā ab in/
nocentia mea. **J**ustificationē meā quā
cepit tenere nō deserā. nec enī reprehē
dit me cor meū: i oīvita mea. **H**icuit
impius inimic⁹ meus. et aduersarius

meus q̄si iniquus. **Q**ue est ei spes hy/
pocrite li auare rapiat i nō liberet deus
aīam eius. **N**āquid deus audiet clamō
rem ei? cū venerit sup eū agūtia. **A**ut
poterit in oīpotēte delectari. i inuocare
deum oī tpe. **D**ocet̄ ros p̄ manū dei
q̄ oīpotens habeat: nec abscondā. **E**cce
ros oēs nostis et quid sine cā vania los
quimini. **H**ec est pars hōis impij apud
deū. i hereditas violentor̄ qua ab oīpo
tēte suscipiēt. **S**i multiplicati fuerint
filii eius in gladio erūt i nepotes eius
nō saturabunt pane. **Q**ui reliqui fue/
rint ex eo ſepelient̄ in interitu. i vidue
illus nō plorabunt. **S**i cōportauerit
quasi terra argentū. et ſicut lucū ppa/
rauerit vſtūmēta: p̄parabit quidē ied
iustus vſtī illis. et argentū innocēs
diuidet. **E**dificauit ſicut tinea domuz
ſuā et ſicut custos fecit vmbra culū. **D**i
ues cū dormierit nihil ſecuz affert: ape/
riet oculos ſuos i nihil inueniet. **A**pp
hendet eū q̄fi aqua inopia. nocte oppre/
met eum tēpestas. **T**oilet eum vencus
vrens i aufaret i velut turlo rapet eū
de loco ſuo. **E**t mittet sup eū i nō p̄cet
de manu eius fugiēs fugiet. **S**tringet
sup eū manus ſuas. i ſibilabit sup illū
intuens locum eius.

XXVIII

Abet argentū vēnariū ſuāz p̄n/
h cipia: et auro loc⁹ eſt in quo cō
flatur. **F**errū de terra tollif i la
pis ſolutus calore in es vētū. **T**ēpus
poſuit tenebris. et vniuersor̄ ſinē ipſe
cōſiderat. **L**apidē q̄z caliginis i vmbra
mortis diuidit torrēs a populo peregrī
nante: eos q̄s oblitus eſt p̄eſt egētis ho
minis i inuios. **T**erra de qua oriebat
pania. i loco ſuo igni ſubuersa eſt. **L**oc⁹
ſaphiri lapides eius: et glebe illi? aurū.
Hemitā ignorauit auis: nec intuitus
eſt oculus vulturis. **N**ō calcauerūt eā
ſilij iſtitor̄: nec p̄transiuit p̄ ea leena.
Al filicē extendit manū ſuā: ſubuertit
a radicibus mōtes. **I**n petris riuos ex
cidit. et omne preciolū vidit oculus
eius. **P**rofundā quoq̄ ſluuiorū ſcruta
tus eſt i abscondita produxit in luce

gg ij

Sapiētia vero ubi inueni; et quis est locus intelligentie. Nescit hō precius eius; nec inueni in terra suauiteriuē tū. Abysus dicit nō est in me et mare loqui; nō est meū. Non dabis aurum obraqū p ea nec appendes argentū i cōmutatōe eius. Nō cōferet tinctis indie colorib⁹ nec lapidi sordanico p̄fiosissimo vel saphiro. Nō adequabit ei aurū vel vitru. nec cōmutabuntur p ea vasa auri excelsa et eminētia nō cōmemorabunt cōparatione eius. Trahit aut̄ sapientia de occultis. Nō adequabitur ei topaçius de ethiopia. nec tincture mū dissime cōponent. Tlnde ergo sapiētia venit; et quis est locus intelligentie. Abscondita est ab oculis oīm viuentū rō lucres q̄q̄ celi latet. Perditio et mors dixerūt; aurib⁹ nēis audiui mus famez eius. Deus intelligit viā ei⁹ et ip̄e nouit locū illius. Ip̄e enī fines mūdi intueſ. et oia q̄ sub celo sūt respicit. Qui fecit vētis pond⁹ et aq̄s appedit in mēsura. Qñ ponebat pluuijs legē. et viā p cellis sonātib⁹: tūcvidit illā et enarravit et pparauit et inuestigavit et dixit hō. Ecce timor dñi ip̄a est sapia, et recedeſ te a malo intelligentia.

XXIX

Dididit q̄z iob assumēs paralv
la suā et dixit. Quis mihi tribuat ut sim iuxta mēses pristinos
qm̄ dies q̄b⁹ deus custodiebat me. Qñ splēdebat lucerna ei⁹ sup caput meuz,
et ad lumē eius ambulabā in tenebris.
Sicut fui in dieb⁹ adolescētie mee. qñ secreto deus erat in tabernaculo meo.
qñ erat oipotēs meū et in circūitu meo
pueti mei. Qñ lauabā pedes meos bu
tyro et petra fundebat mihi riuos olei.
Qñ pcedebā ad portā ciuitat⁹ et in pla
tea parabāt cathedrā mihi. Glidebant
me iuuenes et abscōdebanſ: et senes as
surgētes stabāt. Prīcipes cessabāt loq
et digitū supponebāt ori suo. Glocē suā
cohibebat duces: et lingua eoz gutturi
suo adxerebat. Aloris audīes beatificat
me: et oculus vides testimoniū redde
bat mihi; eo q̄ liberasse pauperē voc

ferantē et pupillū cui nō esset adiutor
Benedictio p̄iuri sup me vnebat. et
cor vidue cōsolatus sum. Justicia in
dutus sum et vestiū me sicut vestimēto
et diademate iudicio in eo. Oculus fui
ceco et pes claudio. Mater era pauperū:
et cāz quā nescib⁹ diligēt sime iestis
gabā. Cōterebā molas inq̄ et de dentis
bus illius auferā predaz. dicebāq. In
nidulo meo moriar et sic palma multa
plicato dies. Radix mea apta est secus
aquas: et ros morabit in messione mea
Gloria mea sp̄ innouabit et arcus me⁹
in manu mea instaurabit. Qui me au
diebant expectabāt sententiā et intenti
tacebāt ad cōsiliū meū. Clerbis meis
addere nihil audebat. et sup illos stilla
bit eloquū meū. Expectabāt me sicut
pluuiā: et os suū aperiebat q̄si ad imbrē
serotinū. Si qñ ridebā ad eos nō cre
debāt: et lux vultus mei nō cadebat in
terra. Si voluistis ire ad eos sedebā
primus. Cūq̄ sedere q̄si rex circumstā
te exercitu: era tamē in crentium cōſo
latoꝝ.

XXX

Tunc aut̄ deridēt me iuniores
n̄ tpe quoy nō dignabat p̄es po
nere cū canib⁹ greg⁹ mei. Quo
rū virtus manū mihi erat p̄ nihil:
et vita ip̄a putabant indigni. Egestate
et fame steriles. q̄ rodebāt in solitudine
squalētes calamitate et miseria. Et mā
debāt herbas et arbor̄ cortices. et radix
iuniperoy erat c̄b⁹ eoz. Qui de quallis
bus ista rapiētes: cū singla repperissent
ad ea cū clamore currebat. In desertis
habitabāt torrentiū: et in cauernis ter
revl sup glareā. Qui inter huiuscē mo
di letabānſ. et eē sub sentib⁹ delicias cō
putabāt. Filii stultoz et ignobilū. et in
terra penitus nō parētes. Nūc in eoz
canticiū versus sum: et factus sum eis i
puerib⁹. Aluminans me et lōge fugiūt
a me. et faciē meā cōspuere nō verent̄.
Sharetrā enī suā apuit et affixit me: et
trenū posuit i os meū. Ad tertarā orēs
tis calamitat̄ mee illico surrexerūt. De
des meos subuertēt. oppresserūt q̄si

Job

fluctib⁹ semitis suis. Dissipaverūt iti/
 nera mea infidlati sunt mihi ⁊ pualue
 runt. et nō fuit q̄ ferret auxiliū. Quasi
 rupto muro ⁊ apta ianua irruerūt sup
 me: et ad meas miseras deuoluti sunt.
 Redactus sum in nihilū. Abstulit q̄si
 ventus desideriū meū ⁊ velut nubes p̄/
 transiſt salus mea. Nūc aut̄ in memet
 ip̄o marcessit aia mea ⁊ possidēt me di/
 es afflictōis. Nocte os meū pforat do/
 lorib⁹. et qui me comedūt nō dormiūt.
 In multitudine eoz cōsumitur vesti/
 mentū meū. ⁊ quasi capitio tunice suc/
 cinxerūt me. Cōparat⁹ sum luto ⁊ assi/
 milatus sum fauille ⁊ cineri. Clamo ad
 te nō exaudis me: stōr nō respicis me.
 Nutatus es mihi in crudelē. et in du/
 ricia man⁹ tue aduersaris mihi. Eleua
 sti me ⁊ q̄si supuentū ponēs elisti me
 valide. Hcio qz morti trades me: vbi
 cōstituta est domus oī viuenti. Tlerū
 tamē nō ad cōlumptionē eoz emittis
 manū tuā ⁊ si corruerint ip̄e saluab⁹s.
 Flebā quondā sup eo q̄ afflictus erat
 p̄partiebat aia mea pauperi. Expectabā
 lona ⁊ venerūt mihi mala: p̄stoabar lu/
 ce ⁊ eruperūt tenebre. Interiora mea
 effebuet abscq̄ villa requie p̄uenereūt
 me dies afflitois. Oteres incedebam
 sine furore cōsurgens. in turba clama/
 bā. Frater fui draconū ⁊ soci⁹ strutio/
 nū. Lutis mea denigrata est sup me. ⁊
 ossa mea arueit p̄ caumate. Tlerla est
 in luctū cythara mea. et organū meū
 in vocē flentū.

XXXI

Epigi fedus cū oculis meis:
 p̄ ut ne cogitatē quidē de virgī.
 Quā ei p̄tē haberet in me te⁹
 desup. et hereditatē oīpotes de excelsis.
 Nunqđ nō pditio ē iniq: ⁊ alienatio oī/
 peratib⁹ iniusticiā. Nōne ip̄e cōsiderat
 vias meas: ⁊ cūctos gressus meos di/
 numerat. Si ambulaui i vanitate ⁊ se/
 stinavit in dolo pes meus: appēdat me
 in statera iusta: ⁊ sciat deus simplicitā
 tē meaz. Si declinavit gressus meus
 de via. et si secutus est oculus me⁹ cor
 meū. ⁊ si i manib⁹ meis adhesit macu/

la. serā et aliis comedat. et progenies
 mea eradiceſ. Si deceptū eit cor meū
 sup muliere: et si ad osiuū amici mei in/
 fidiatus sum scortū alteri⁹ sit vxor mea
 et sup illā incuruēt alij. Hoc enī ne/
 fas eit ⁊ iniqtas maxima ignis vsc⁹ ad
 pditionē deuorās. ⁊ oīa eradicas geni/
 mina. Si xtēps⁹ subire iudiciū cū seri/
 uo meo ⁊ ancilla mea. cū disceptarēt ad/
 uersum me. Quid enī faciā cū surrexe/
 rit ad iudicandū te⁹. ⁊ cū q̄sierit. qđ rūn⁹
 debo illi. Nunqđ nō in vtero fecit me q̄
 et illū opat⁹ eſt. ⁊ formauit me i vulva/
 ynis. Sinegaui qđ volebat paupib⁹
 ⁊ oculos vidue expectare feci. Si come/
 di buccellā meā sol⁹. ⁊ nō comedit pu/
 pillus ex ea. Qua ab infantia mea cre/
 uit mecū miseratio. ⁊ de vtero matris
 mee egressa est mecū. Si despexi p̄t/
 euntē eoꝝ nō habuerit indumentū. ⁊
 absq̄ opimēto paupere. Si nō bñdixe/
 rūt mihi latera ei⁹: et de vellerib⁹ ouiu⁹
 meatū calefact⁹ eſt. Si leuauis sup pu/
 pillū manū meā etiā cū videre me in/
 porta supiore: hūerus me⁹ a iunctura
 sua cadat. ⁊ brachiū meū cū ossib⁹ con/
 fringat. Semp enī q̄si tumentes sup
 me fluctus timui deū. ⁊ pond⁹ eius fer/
 re nō potui. Si putauit aux⁹ robur me/
 um: ⁊ obrigo dñi fiducia mea. Si leta/
 tus sum sup multis diuithjs meis. ⁊ qz
 plurima reperit man⁹ mea. Si vidi lo/
 lem cū fulgeret ⁊ luna incēdente clare
 et letat⁹ eit in abscondito cor meū: et
 osculatus sum manuz meā ore meo q̄
 est iniqtas maxima: et negatio cōtra te
 um altissimū. Si gauisus sum ad rui/
 nā eius q̄ me oderat: et exultaui q̄ iue/
 nisset eū malū. Nō enī dedi ad peccans/
 dñ guttur meū: vt expeterē maledicēs
 aiam eius. Si nō dixerūt viri taberna/
 culi mei: qđ det de carnib⁹ eius vt satu/
 remur. Foris n̄ māsit pegrinus: osiuū
 meū viatori patuit. Si abscondi quasi
 homo peccatū meū: ⁊ celaui i finu meo
 iniuitatē meā. Si expauit ad multitu/
 dinē nimiū ⁊ despicio p̄pinqꝫ ter/
 ruit me. ⁊ nō magis tacui nec egressus

gg iii

sum ostium? Quis mihi tribuat adiutorē et desideriū meū audiat oīpotens et librū scribat īpē qui iudicat; vt in humero meo portē illū, et circundē illū q̄si coronā mihi: Per singulos grad' mes os pñūciālo illū: et q̄l: principi offeraz eū. Si aquersuz me terra mea clamat et cū ipa fulci eius deflent. Si fructus eius comedī absq; pecunia et aīaz agri/ colarū ei/ afflxi: p frumento oriat mihi tribulus et p hordea spina. XXXII

Onserūt aut̄ tres viri isti respōdere. Et iratus indignatusq; est heliu fili barachel buçites de cognatione ram. Iratus est aut̄ aduersuz iob eo q̄ iustū le esse viceret corā deo. Porro aduersum amicos eius indignatus est eo q̄ nō inueniēt responseō rōnabilem: sed tñmō cōdemnasset iob. Igit̄ heliu expectauit iob loquentez eo q̄ ieniores essent q̄ loquebant. Ēn aut̄ vidiss̄ q̄ rñdere nō potuissent iratus est rehemeter. Rñdensq; heliu fili ba/ rachel buçites dixit. Junior sum tpe: vos aut̄ antiquiores. Iacirco dimisso capite verit' sum vobis indicare meam sñiaz. Sperabā enī q̄ etas plixior loq; retur, et annoꝝ multitudō voceret sapiētiā. Sz ut video spūs est in hoīb; et inspiratio oīpotētis dat intelligentiā. Nō sunt lōgeui sapientes nec senes intelligunt iudiciū. O dicā. audite me ondā vobis etiā ego meā sapiaz. Expectauit enī sermones v̄os: audiui prudētiā v̄faz. Donec disceptaremī sermonib; v̄tis, et donec putabā vos aliqd discere cōsiderabā. Sz ut video nō est q̄ possit arguere iob, et rñdereret vobis sermonib; eius. Ne forte dicat: s: inuenimus sapiaz deus piecit eum nō homo. Nihil locut' est mihi, et ego nō fī sermōnes v̄os rñdetō illi. Extimuerunt nec rñderūt v̄ltra: abstulerūtq; a se eloquii. Qm̄iḡ expectauit nō sunt locuti: steterūt, nec rñderūt v̄ltra: rñdetō et ego p̄tē meā et ostendā sciam meam. Plen' sum enī sermonib; coartat me

spūs vteri sñei. En̄ venter meus quasi mustum absq; spiraculo. qđ lagūculas nouas dirūpit. Loquar et respiralo paululū, aperiā labia mea et rñdetō. Nō accepia psonā viri: et deū h̄i nō equalv. Nescio ei q̄diu subsistā: et si post modis cū tollat me factor meus. XXXIII

Eldi. igif̄ iob eloquia mea et oēs sermones meos ausculta. Ecce apui os meū loquatur lingua mea in fauibus meis. Simplici corde meo sermones mei: et sñiaz labia mea purā loquent̄. Spūs dei fecit me: et spiraculū oīpotētis significavit me. Si potes rñde mihi: et aduersus faciē meam cōsiste. Ecce et me sicut et te fecit deus. et te eodē luto ego q̄ formatus sum. Clerunt̄ miraculū meū nō te terreat et eloquētia mea nō sit tibi grauis. Dixi ergo in aurib; meis: et vocē verbōz tuōz audiui. Mund' sum ego et absq; delicto: immaculat' et nō est iniqtas in me. Quia q̄relas in me repperit. ideo arbitratus est me inimicū sib;. Posuit in ieruo pedes meos: custodiuit oēs semitas meas. Hoc est ergo in quo non est iustificat'. Rñdetō tibi: qz maior sit deus hoī. Aduersus eū cōtendis q̄ nō ad oīavera rñderit tibi. Semel loquitur deus: et secundo idipm nō repetit. Per somniū invisione nocturna qñ ieruit sopor sup hoīes: et dormiūt in lectulo. Tūc aperit aures viroz et erudiens eos instruit disciplina: vt auertat hoīez ab his que fecit. et liberet eum de supbia: erudiens aīaz eius a corruptōe et vis tam illius vt nō transeat gladiū. Increpat q̄bz per dolorez in lectulo. et oīa ossa eius marcescere facit. Abominabilis ei fit in vita sua panis et aīe illius cibus ante desiderabilis. Tabescet caro eius: et ossa que tecta fuerant nudabūtur. Appropinquabit corruptōi aīa ei?. evita illius mortiferis. Si fuerit pro eo angelus loquēs vñus de similibus vt annūciat hoīs equitatē miserebitur eius et dicet. Libera eū vt nō descendat in corruptionē. Inueni in quo ei pro

pitier. Consumpta est caro eius a suppli-
cijs reuertas ad dies adolescentie iue.
Deprecabit deū et placabilis ei erit: et
videbit faciē eius in iubilo: et reddet ho-
mini iusticiā suā. Respiciet hoies: et di-
cet. Peccavi et vere te huius: et ut erā di-
gnus nō recepi. Liberavit aīam suā ne
p̄zeret in interitū: sed viuēs lucē vide-
ret. Ecce h̄ec oīa op̄a deū tribi vici-
p singulos: ut reuocet aīas eorū a corru-
ptione: et illuminet luce viuentū. At-
tende iob et audi me. et tace dū ego lo-
quor. Si aut̄ habes qd̄ loq̄ris r̄nde mihi. Loq̄re. Clolo enī te apparere iustū.
Qd̄ si nō habes: audi me. tace et docebo
te sapientiā.

XXXIII

Ronunciās itaq̄ heliu etiā h̄ec
p̄ locu? est. Audite sapiētes ver-
ba mea et eruditū auscultate me
Hūris ei verba pbat et guttur escas gu-
siu dijudicat. Judicū eligamus nobis
et inter nos videamus quid sit, meli?.
Quia dixit iob: iustus sum. et deus sub-
uerit iudiciū meū. In iudicādo enim
me mēdaciū est: violentia sagitta mea
absq̄ vlo p̄ctō. Quis est vir ut est iob
q̄ bibit subfannationē q̄si aquā: q̄ gradi-
tur cū opantib⁹ iniquitatē. et ambulat
cū viris impijs. Dicit enī. Non place-
bit vir deo. etiā si cucurrerit cū eo. Ido
viri cordati audite me. Absit a deo im-
pietas: et ab oīpotē iniquitas. Op̄ enī
hois reddet ei: et iuxta vias singulorū re-
sūtuet eis. Ceterū enī deus nō p̄demna-
bit frustra: nec oīpotē subuertet iudi-
ciū. Quē constituit aliū sup terrā: aut
quē posuit sup orbē quē fabricatus est.
Si direxerit ad eū eorū suū spm illi? et
flatū ad se trahet. Deficiet oīs caro fil-
et hōi cinerē reuertef. Si habes ergo
intellectū audi qd̄ dicif. et auscultayocē
eloquij mei. Nūqd qui nō amat iudici-
um sanari p̄t. Et quo tu eū qui iustus
est int̄m cōdemnas? Qui dicit regias
postata: q̄ vocat duces impios. Qui nō
accipit p̄sonas principū: nec cognouit
tyrannū cū disceptaret cōtra pauperē
Op̄us enī manū eius sunt yniuersi-

Subito morient̄ et in media nocte tur-
babunt̄ p̄pli. et p̄transibūt et auferētyio
lentū abiq̄ manu. Oculi enī eius sup
vias hoim: et oēs gressus eorū cōsiderat
Nō sunt tenebrez nō est umbra mortis
ut abscondant̄ ibi q̄ opant̄ iniquitatē.
Neq̄ ei v̄lra in hois p̄tāte est: ut veni-
at ad deū in iudicū. Lōteret multos in
numerabiles: et stare faciet alios p̄ eis
Nouit enī opa eorū et idcirco inducit no-
ctē et p̄terent̄. Quasi ipios pcusit eos
in loco videntū. Qui q̄si de industria
recesserūt ab eo. et oēs vias eius intelli-
gere noluerūt ut puenire facerēt ad eū
clamorē egeni: et audiret vocē pauperū
Ipe enī cōcedente pacē: q̄s est qui cō-
uenet? Et q̄ abscondit erit vultū: quis est
q̄ templēt eū? Et sup gētes et sup oēs
hoies. Qui regnare facit hoiez hypocri-
tā: ppter p̄ctā p̄pli. Quia ergo ego locu-
tus sum ad deū: te q̄g nō phibeb̄. Si
erraui tu docē me. Si iniquitatē locu-
tus sum v̄lra nō addā. Nunqd a te de-
us expertit eā: qz displicuit tibi? Tu enī
cepisti loqui: et nō ego. Qd̄ si quid nosti
melius: loq̄re. Cūr intelligētes loquā-
tur mihi: et vir sapiēs audiat me. Job
aut̄ stulte locutus est. et verba illi? non
sonat disciplinā. Pater mi. p̄bef iob v̄l-
q̄ ad finē. Ne definas ab hoie iniquitatis
qui addidit sup peccata sua blasphemā
Inter nos interim p̄stringaf et tūc ad
iudicū. p̄uocet sermonib⁹ suis deū.

Gitur heliu h̄ec tur XXXV
i sum locutus est. Nūquid equa
videſ tibi tua cogitatio ut dice-
res iustior deo sum? Dixisti enī. Nō tis-
bi placet quod rectum est: vel quid tibi
proderit si ego peccauero. Itaq̄ ego re-
spondebo sermonibus tuis: et amicis
tuis tecum. Suscipe celum et intue-
re et cōtemplare ethera q̄ altior te sit.
Si peccaueris quid ei noceb̄? Et si
multiplicate fuerint iniquitates tue:
quid facies contra eum? Horro si iu-
ste egeris quid donabis ei? Aut quid
de manu tua accipiet. Homini qui si-
milis tui est nocebit iniquitas tua.

et filiu hominis adiuuabit iusticia tua.
Propter multitudinem calumniatorum
clamabunt et euulabunt propter vim brachij
tyrannoꝝ. Et nō dixit vbi est deꝝ qui se
cit me: q̄ tedit carmina in nocte. Qui
docet nos sup iumenta terre. et sup volu
cres celi erudit nos. Ibi clamabunt. et
nō exaudiet propter supbia malorum. Non
ergo frustra audiet deus et oportes cau
sas singulorum intuebis. Quia cū dixeris
nō p̄siderat: iudicare corā illo et expecta
enī. Nūc enī nō infert furore suū. nec v
el ciscit lcel' valde. Ergo iob frustra apit
os suū. et absq; scia verba multiplicat.

Od̄es q̄j heliu h̄ec XXXVI

a locutus est. Susine me pau
lulū et indicabo tibi. Adhuc enī
habeo qd̄ p̄ teo loquar. Repetā scientiā
meā a principio. et opatore meū p̄balv
iustū. Celer ei absq; mēdacio sermōes
mei. et pfecta scia p̄babif tibi. Deꝝ po
tētes nō abh̄ic enī ip̄e sit potēs. sed nō
saluat impios. et iudiciū paupib; tribu
it. Nō auferet a iusto oculos iuos: et re
ges in solio collocat in ppetuū: et illuc
erigunt. Et si fuerint i catchenis et vin
cianū funib; paupertatis iudicabit eis
opa eoz et scelera eoz: qz violēti fuerūt
Reuelabit qz aurē eoz et corripiat. et lo
queſ ut reuertant ab iniqtate. Si au
dierint et obseruauerit p̄plebūt dies su
os i bno: et annos suos in gla. Si aut
nō audierint trāfibūt p̄ gladiū: et cōsu
menf in stulticia. Simulatores et calli
di puocāt irā dei: necq; clamabūt cūvin
cti fuerint. Moriet in tēpestiā aia eoz
et vita eoz inter effeminatos. Eripit
de angustia sua pauperē et reuelabit in
tribulatiōe aurē eius. Iḡit saluabit te
de ore angusto latissime et non habēte
fundamentū subter se. Req̄es aut mē
se tue erit plena pinguedie. Causa tua
q̄si impij iudicata est: cāz iudiciūq; reci
pies. Nō te ergo supet irā ut aliquē op
primas: nec multitudino donorū inclinet
te. Depone magnitudinē tuā absq; tri
bulatiōe et̄s robustos fortitudine. Ne
p̄trahas noctē: ut ascendat p̄pli p̄ eis.

Cave ne declines ad iniqtatē. Hāc
enī cepisti sequi posī miseriā. Ecce deꝝ
excelsus in fortitudine sua et nullus ei
filis in legislatorib;. Quis poterit scri
tari vias eius: aut q̄s audet ei dicere:
opatus es iniqtate. Nemēto q̄ igno
res opus eius de q̄ cecinei ūtyiri. Dēs
hoies vident eū vñusq; intueſ pcui.
Ecce deus magnus vincēs scientiā no
strā. Numerus annorū eius inestimabi
lis. q̄ austert stillas pluviae: et effundit
imbrēs ad instar gurgitū qui de nubib;
bus fluunt que p̄texunt cuncta desup.
Si voluerit extedere nubes quasi tens
torium suum. et fulgurare lumine suo
desup: cardines qz mar; opiet. Per hec
enī iudicat polos. et dat eicas multis
mortaliib;. In manib; abscondit lucē et
pcipit ei ut rursus adueniat. Annūciat
de ea amico suo q̄ possessio eius sit et ad
eā possit ascendere. XXXVII

Uper hoc expauit cor meum: et
f emotum est de loco suo. Audis
et auditionez in terrore vocis
eius et sonum de ore illius p̄cedentem.
Subter omnes celos ip̄e cōsiderat. et
lumē illius sup terminos terre. Post
eū rugiet sonitus: tonabit voce magni
tudinis sue et non inuestigabitur cum
audita fuerit vox eius. Tonabit deus
in voce sua mirabiliter. qui facit magna
et inscrutabilia. Qui p̄cipit niū ut de
scendat in terrā. et hyemis pluvijs et
imbrē fortitudinis sue. qui in manu
omniū hominū signat. ut nouerint singu
li opa sua. Ingrediet bestia latibulum
suum et in antro suo morabit. Ab interi
oribus egrediet tēpestas: et ab arcturo
frigus: flante deo cōcrescit gelu. et rur
sum latissime fundunt aque. Frumen
tum desiderat nubes. et nubes spargūt
lumen suum. Que lustrant cuncta per
circūitum quoq; eas volūtas gubernan
tis duxerit ad omne quod p̄cepit il
lis sup faciem orbis terrarū: sive in una
tribu. sive in terra sua. sive in quoq;
loco misericordie sive eas iussit iueni
ri. Ausculta h̄ec iob: sta et p̄sidera mira
res.

bilia dei. Nunqđ scis qñ precepit deus pluuijs vt ostēderet lucē nubū eius? Nunqđ nosti semitas nubū magnas et pfectas scientias? Nōne vestimenta tua calida sunt cū pflata fuerit terra australis. Tu forsitan cū eo fabricatus es celos: q̄ solidissimi q̄ si ere fusi sunt. Ostē de nobis qđ dicamus illi. Nos q̄ppe in uolumur tenebris. Quis narrabit ei q̄ loquor? Etiā si locutus fuerit, homo deuorabitur. at nūc nō videret lucem. Subito aer cogef in nubes: et ventus trāiens fugabit eas. Ab aq̄lone auris venit et a teo formidolosa laudatio. Digne eū inuenire nō possum? Magnus fortitudis et iudicio et iusticia. et enarrari nō p̄t. Ideo timebūt eū viri et nō audiēt cōtemplari oēs qui sibi vident esse sapientes.

XXXVIII

Eſpondēs aut̄ dñs iob te tur/ r bine dixit. Quis est iste inuol/ uens snias sermonib⁹ imperiis. Accinge ſicut vir lūbos tuos: inter rogalo te et rñde mihi. Elbi eras qñ po nehā fundamēta terre. Indica mihi ſi habes intelligentiā. Quis posuit mēſuras eius ſi nō ſt̄ vel quis tetendit ſuper eā lineā. Super q̄ bases illius ſolidate ſunt. Aut q̄ ſdimiſit lapidē angularez eius cū me laudarēt ſimil aſtra matutina: et uibilarēt oēs filij dei. Quis cō cluſit oſtis mare qñ erūpebat quaſi de vulua. pcedēs: cū ponere nubē vſtīmē tum eius et caligine illud quaſi pānis infantie obuoluerē. Circūdidi illō ter minis meis et posui rectē et oſtia et diri. Uſq̄ huc venies. et nō pcedēs ampli et hic cōfringes tumētes fluctus tuos. Nunqđ post ortū tuū pcepisti diluculo et oſtēdiſti aurore locū ſuū. et tenuiſſi cōcutiēs extrema terre excuſiſti impiis ex ea. Reſtitueſt ut lutū ſignaculuz et ſtabit ſicut vſtīmentū. Aufereſ ab impiis lur ſua. et brachiū exellum cōfringeſ. Nunqđ ingressus es pfunduz maris. et in noviſſimis abyſſi teambulaſti. Nunqđ apte ſunt tibi porte moriſ; et oſtia tenebroſa vidisti. Nunquid

cōſideraſti latitudinē terre? Indica mi hi ſi noſti oia in qua via lux habitet et tenebrarū quis locus ſit: ut ducaſvnu quodq; ad terminos ſuos. et intelligas ſemitas domus eius. Sciebas tūc q̄ naſciturus eſſes. et numerū diez tuorū noueras. Nunqđ ingressus es theſauros niuis. aut theſauros grādinis aſperiſti: q̄ pparaui in tps hostis in diē pugne et bellī. Per quā viā ſpargiſ lux: diuidit eſtus ſup terrā. Quis dedit velx/ mētissimo imbra curſum. et viā ſonan tis tonitru: ut plueret ſup terra abſq; hoie in deſerto vbi nullus mortalium cō mozaſ ut impleret inuiā et deſolatā. et pduceret herbas viuētes. Quis ē plus uie p̄t: vel q̄ ſe gennuit ſillaſ roris. De cui uero egressa eſt glacieſ: et gelu de celo quis genuit. In ſimilitudinē lapi dia aque duranſ et ſupſicies abyſſi con ſtringiſ. Nunqđ cōiungere valebiſ mi cantes ſtellā ſpliades aut gryū arcturi poteris diſſipare. Nunqđ pducis luci ferū in tpe ſuo. et reſperū ſup ſines ter re cōſurgere facis. nunqđ noſti ordinē celi et pones rationē eius in terra. nunqđ quid eleuabibis in nebula vocē tuā: et im petus aquarū opiet te. nunqđ mitteſ fulgura et ibunt: et reuertētia dicēt tibi adſumus. Quis posuit in viſcerib⁹ hoī ſapiaz: vel q̄ ſe dedit gallo intelligētiam. Quis enarrabit celoz rōnem et cōcentū celi quis dormire faciet. Qñ fundabat puluis in terra et glebe cōpini gebant. nunqđ capies leena predam et aiaſ catuloz eius implebiſ: qñ cubat in antris. et in ſpecuſ inſidiant. Quis p̄parat coruо eſcā ſuā: qñ pulli eius cla mant ad deū vagientes eo q̄ non habe ant cilos.

XXXIX

Ulnqđ noſti tps p̄t ibicū in pe n tris: l parturiētes ceruas obſer uasti. Diueraſti mēſes pcept̄ eaꝝ. et ſciſt tps p̄t eaꝝ. Incurvant ad fetū et pariūt et rugit emittunt. Separā tur filij eaꝝ et pgūt ad paſtū: egrediunt et nō reuertent ad eas. Quis dimiſit onagrū liberū et vincula eius q̄ ſoluit?

Ego dedit in solitudine domum, et tabernacula eius in terra salsa gignis. Cōtemnit multitudinem ciuitatis: clamore exactoris non audit. Circus picit mōtes pascue sue et virētia quae p̄quirit. Nunq̄d voleret rhinoceros seruire tibi, aut morabitur ad p̄sepe tuū. Nunq̄d alligabis rhinocerotā ad arandā loco tuo, aut p̄fringet glebas vallū post te; Nunq̄d fiduciam habebis in magna fortitudine eius: et de reliquo sei labores tuos; Nunq̄d credes illi quā sementē reddat tibi. et areā tuā cōgregeret. Hēna strutionis similis est pennis herodij et accipitris. Qui derelinquit oua sua in terra tu forsitan in puluere calefacies ea; Obliviscit quod pes cōculcet ea: aut bestia agri pterat. Durat ad filios suos quā si nō fuit sui: frustra laboravit nullo timore cogēte. Privauit enim eā deus sapia, nec dedit illi intelligētiā. Cū ipsi fuerit in altū alas erigit: deridet equū et ascensorē ei. Nunq̄d p̄bebis equo fortitudinem: aut circundabis collo eius hinnitū: nunq̄d suscitabis eū quasi locustas. Gloria narū ei terror: terrā vngula fodit. Exultat audacter: in occursum p̄git armatis. Cōtemnit pavorem nec cedit gladio. Sup ipm̄ sonabit pharetra: vibrabit hasta et clypeus. Feruēs et frenes sorbet terrā nec reputat tube sonare clangorē. ubi audierit buccinā, dicit vah: p̄cul adorat bellū exhortationē ducū: et v̄lulatū exercitus. Nunq̄d per sapientiā tuā plumescit ac cipiter: expendēs alas suas ad austrum nunq̄d ad preceptum tuū eleuabitur a quila: et in arduis ponet nidum suum. In petris manet: in prēruptis silicibus cōmoratur, atq̄ in accessis rupib⁹. In de p̄templatur escā, et delonge oculi ei p̄spiciunt. Nulli eius lambūt sanguinē et vbiq̄z cadauer fuerit: statim adeſt. Et adiecit dñs et locutus est ad iob. nū quid qui cōtendit cū deo: tā facile consquiescit. Ultiq̄z qui arguit deū debet et respondere ei. R̄ndens aut̄ iob dñō dixit. Qui leuiter locutus sum r̄ndere quid possum: Manū meā ponā sup os meū

Thū locutus sum qđ v̄tinā nō dixisse et alterū qbus v̄ltra nō addā. **XL**
Espondēs aut̄ dñs iob de tuis
r̄bīne dixit. Accinge sicut vir lūs
los tuos: interrogabo te et indi-
ca mihi. Nunq̄d irritū facies iudicium
meū et cōdemnabis me ut iustificeris.
Et si habes brachiū sicut de⁹ et roce si-
mili tonas, circūda tibi decore et in sub-
lime erigere, et esto glorioſus: et specio-
ſis induere v̄stib⁹. Dispge suplos i fu-
rore tuo: et p̄funde eos et respiciēs oēm
arrogante humilia. Respice cūctos su-
plos et cōfunde eos, et cōtere impios i
loco suo. Abscōde eos i puluere simul
et facies eorū temere i souēā, et ego cō-
fitelv⁹ quod saluare te posuit dextera tua, ec-
ce behemoth quē feci tecū: senū q̄si los
comedet. Fortitudo ei⁹ in lumbis eius
et virtus illius in vmbilico ventris ei⁹.
Stringit caudā suā q̄si cedrū: neruite
sticulorū eius pplexi sunt. Osia eius ve-
lut fistole eris: cartilago illius q̄si lami-
ne ferree. Ipse est principiū viarū dei.
Qui fecit eū applicabit gladiū ei⁹: huic
mōtes herbas ferūt. Nōs bestie agri lu-
dent ibi sub vmbra dormit in secreto
calami i locis humētib⁹. Protegūt v̄m-
bre vmbram eius circundabunt eū sali-
ces torretis. Ecce absorbit fluvii et nō
mirabitur, et habet fiduciā quod influat ior-
danis in os eius. In oculis eius quasi
hamo capiet eū, et in sudib⁹ pforabit na-
res eius. An extrahere poteris levata
hamo et fune ligabis linguā eius? Nū
quid pones circulū in narib⁹ ei⁹, aut ar-
milla pforabis marillā eius. Nunquid
multiplicabit ad te preces aut loquetur
tibi mollia. Nūquid fieret tecū pactū
accipies eū serui sempiternū. Nūquid
illudes ei q̄si aui, aut ligabis eū ancillis
tuis. Cōcidet eū amici: dividet illū ne
gociatores, nunquid implebis sagittas
pelle eius, et gurgustiū pisciū capite illi-
us. Pones sup eū manū tuā. Nemē-
to belli, nec v̄ltra addas loq̄. Ecce spes
eius frustabitur eum: et videntibus
cunctis precipitabitur. **XLI**

Job

On quasi crudelis suscitalo eū
 q Quis enī resistere pōt vultū
 meo. et q̄s ante tēdīc mīhi vt
 reddā ei: Dia q̄ sub celo sunt meas sūt.
 Nō parca ei verbis potētibꝫ. et ad tēp̄e
 cāndū p̄positis. Quis reuelabit faciē
 indumenti eius. et in me q̄ oris ei? q̄s
 intrabit. M̄ortas vultus. ... s̄ q̄s aperi
 et. Per gyru dentiā eius formido cor
 pus illius quasi scuta fusibilia. spactū
 squamis se prementibꝫ. Una vñi con
 iungit. et ne spiraculū quidē incedit p
 eas. Una alteri adh̄erebit. et tenētes se
 nequaq̄ sepabunt. Sternutatio eius
 splendor ignis: et oculi ei? vt palpebre
 diluculi. De ore ei? lampades pcedunt
 sicut tede ignis accense. de naribꝫ eius
 pcedit fum? sicut olle succēlē atzferue
 tis. Halitus eius prunas ardere facit et
 flāma de ore ei? egredit̄. In collo eius
 morabit̄ fortitudo. et faciē eius pcedit
 egestas. Olēbra carnū eius coherētia si
 bi. Mittet cōtra eū fulmina. et ad locū
 aliū nō ferent̄. Cor eius indurabit̄ tā
 q̄ lapis: et stringetur quasi malleatoris
 incus. Cū sublatuſ fuerit timebūt an
 geluſ: et territi purgabunt̄. Cū apprehe
 derit eū gladi? subfistere nō poterit ne
 q̄ hasta neq̄ torax. Reputabit̄ enī q̄si
 paleas ferrū. et q̄si lignū putriduz es.
 Nō fugabit eū vir sagittarius: in stipu
 lam versiſ sunt ei lapides funde. Quasi
 stipulā estimabit malleū. et teridebit vi
 brantē hastā. Sub ipo erūt radij solis
 et sternet ſibi aurū quasi lutū. Ferue
 scere faciet quasi ollā. pfundū maris. et
 ponet quasi cū vnguēta bulliūt. Post
 eū lucebit ſemita: estimabit abyſſum q̄
 si ſenescēt. Non eſt ſup terrā ptās q̄
 cōparet ei: q̄ factus eſt nullū timeret.
 Omne ſublime videt: ip̄e eſt rex ſuper
 vniuersos filios ſupbie.

XLII

Eſpondens aut̄ iob dño dixit.
 r H̄cio q̄r oia potes. et nulla te
 latet cogitatio. Quis eſt iſte q̄
 celat cōciliū abſq̄ scientia. Ideo inſipi
 enter locutus ſum. et que vltra modū
 exedūt ſciam meā. Audi et ego loqū;

interrogalo te et r̄nide mihi. Auditu au
 ris audiui te. nūc aut̄ oculus meus vi
 det te. Idcirco ip̄e me reprehēdo. et a
 go p̄nias in fauilla et cinere. Postq̄ aut̄
 locut̄ eſt dñs verba hec ad iob dixit ad
 eliphac themanitē. Irrat̄ eſt furor me
 us in te et in duos amicos tuos: q̄m nō
 eſtis locuti corā me rectū ſicut ſeruus
 meus iob. Sumite ergo robis ſepte
 tauros et ſeptē arietes: et ite ad ſeruū
 meū iob et offerte holocaustū p̄ robis.
 Iob aut̄ ſeruus meus orabit p̄ robis.
 faciē eius ſuſcipiā: vt nō robis impu
 tet ur ſtūticia. Neq̄ enī locuti eſtis co
 rā me rectū ſicut ſeru? meus iob. Abie
 rūt ergo eliphac themanites et baldath
 ſuites et ſophar naamathites et fecerūt
 ſicut locut̄ fuerat dñs ad eos: et ſuſce
 pit dñs faciē iob. Dñs quoq̄ cōuersus
 eſt ad penitentiā iob: cū oraret ille p̄ a
 micis suis. Et addidit dñs oia quecūs
 q̄ ſuerant iob duplicitia. Generūt autē
 ad eū oēs fratres ſui et vniuerſe ſoror
 es ſue et cuncti q̄ nouerāt eū pri?. et co
 medērūt cū eo panē in domo ei? Et mo
 uerūt ſup eū caput et cōſolati ſunt eū
 ſup omni malo qđ intulerat dñs ſuper
 eum. et dederunt ei vniuſquicq̄ ouem
 vnam et inaurē auream vna. Dñs aut̄
 benedixit nouissimis iob magisq̄ prin
 cipio eius. Et facta ſunt ei quattuorde
 cim milia ouū. et ſex milia cameloz. et
 mille iuga boū: et mille afine. et fuerūt
 ei ſeptē fili? et tres filie. Et vocauit no
 men vnius diē et nomē ſecūde cassiā,
 et nomē tercie cornuſibꝫ. Nō ſunt aut̄
 inuēte mulieres ſpecioſe ſicut filie iob
 in vniuerſa terra. Deditq; eis pater ſu
 us hereditatem inter fratres earum.
 Elixit aut̄ iob post flagella hec centum
 quadraginta annis et vidiſ filios ſuos
 et filios filiorum ſuorum vſq; ad quar
 tam generationem: et mortuus eſt ſe
 nex et plenus dierum.

Explicit liber Job.